Περιοδος 2η,
Νο 38
Φεβραρης '95
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Σοσιαλιστικη Εργατικη Εφημεριδα

Σ' αυτο το φυλλο

Λεφτα για την παιδεια οχι για εξοπλισμους σελ.6-7

οχι στην απαγορευση των απεργιων σελ.4

Aids: Ποιος το μεταδιδει - οι φορεις ή ο καπιταλισμος; σελ. 12

Λιτοτα - Περικοπες - Απολυσεις
Παγωμα μισθων - Απαγορευση απεργιων

ΚΛΗΡΙΔΗΣ & ΖΙΒΑΝΑΡΗΣ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ

Να απαντησουμε με απεργιες

«Τωρα αισθανομαι πιο σιγουρη για την κοινωνικη μου αποκατασταση»

Τιτλος αρθρου στον Φιλελευθερο στις 23 Γεναρη ελεγε «Η Χουλια εγινε χθες Χριστιανα».

Η ειδηση βεβαια δεν θα γινοταν πρωτοσελιδο και δεν θα ειχε καμια ιδιαιτερη σημασια αν η Χουλια δεν ηταν τουρκοκυπρια που βαφτιστηκε χριστιανη ορθοδοξη δινοντας την ευκαιρια στις εφημεριδες να πανηγυρισουν για το γεγονος οτι η Χουλια απαρνηθηκε την θρησκεια της και τις παραδοσεις της και «προτιμησε» να γινει σαν εμας.

Εκεινο που περασε ασχολιαστο απο τις εφημεριδες ηταν το τι δηλωσε η ιδια η 18χρονη Χουλια για τους λογους που την οδηγησαν να αλλαξει θρησκεια και ονομα:

«Τωρα αισθανομαι πιο σιγουρη για την κοινωνικη μου αποκατασταση. Ειναι πιο ευκολο για μενα να παντρευτω και να δημιουργησω μια οικογενεια η οποια θα μπορει να ζει ηρεμα μαζι με τους αλλους ανθρωπους».

Λογια που δειχνουν εμμεσα αλλα πολυ καθαρα πως αισθανονται οι τουρκοκυπριοι που ζουν στο νοτο. Πολιτες τριτης και τεταρτης κατηγοριας.

Πως αλλοιως θα μπορουσαν να αισθανονται οταν η ελληνοκεντρικη κυβερνηση του Κληριδη, οπως βεβαια και οι προηγουμενες κυβερνησεις, εχουν εξαπολυσει ένα αγριο κυνηγητο εναντιον των τουρκοκυπριων που ζουν στο νοτο. Οταν η αστυνομια και η ΚΥΠ τους παρακολουθουν και τους παρενοχλουν συνεχεια, οταν δεν μπορουν να βρουν μια δουλεια με ενα αξιοπρεπη μισθο και ζουν σε αθλιες συνθηκες σε σπιτια που πολλες φορες δεν εχουν ουτε ρευμα ουτε νερο, οταν η αστυνομια τους στελνει πακεττο πισω στα χερια της τουρκοκυπριακης αστυνομιας. Δεν ειναι τυχαιο που πολλοι τουρκοκυπριοι του νοτου φευγουν στο εξωτερικο μολις μπορεσουν.

Πως αλλοιως θα μπορουσαν να αισθανονται οι τουρκοκυπριοι οταν το κρατος απαγορευει τους γαμους, θρησκευτικους ή πολιτικους, μεταξυ ελληνοκυπριων και τουρκοκυπριων εκτος και αν αλλαξει θρησκεια ο ενας απο τους δυο. Και ειναι φανερο οτι αυτος που θα αναγκαστει σε μια τετοια περιπτωση να αλλαξει θρησκεια ειναι αυτος που ζει σε καθεστως μειονοτητας γιατι μονο ετσι θα μπορει να *«ζει ηρεμα με τους αλλους ανθρωπους»*.

Δεν ειναι τυχαια λοιπον που η Χουλια επρεπε να γινει Χριστιανα για να *«αισθανεται πιο σιγουρη για την κοινωνικη της αποκατασταση»*

Βεβαια ακομα και αυτο δεν τους εξασφαλιζει καμια πραγματικη κοινωνικη αποκατασταση γιατι και το κρατος και η εκκλησια και τα ΜΜΕ ειναι ετοιμα με την πρωτη ευκαιρια να ξεχνουν αμεσως οτι αυτοι οι τουρκοκυπριοι τους «προτιμησαν» και ασπαστηκαν τον χριστιανισμο. Ειναι χαρακτηριστικο οτι η αστυνομια οταν αναφερεται σε τουρκοκυπριους που θεωρουνται υποπτοι για καποιο αδικημα τους παρουσιαζει σαν *«ο τουρκοκυπριος Χασαν αλλως Αντρεας»*. Οταν τους συμφερει τους αναφερουν μονο με τα χριστιανικα τους ονοματα, οταν προκειται για κατι που θεωρειται κακο τοτε θυμουνται την τουρκικη και μουσουλμανικη τους καταγωγη.

Η υποκρισια τους ευτυχως δεν βρισκει παντα εδαφος μεσα στους ελληνοκυπριους εργαζομενους. Δεν ειναι λιγες οι φορες που ελληνοκυπριοι εργαζομενοι συμπαρασταθηκαν σε τουρκοκυπριους του νοτου, ειτε αυτοι ηταν βαφτισμενοι χριστιανοι ειτε οχι. Αυτο ομως δεν φτανει απο μονο του. Οι εργαζομενοι και οι νεολαιοι που πιστευουν σε μια ειλικρινη επαναπροσεγγιση με τους τουρκοκυπριους εργαζομενους πρεπει να καταγγειλουν την καταπιεση και τις διωξεις των τουρκοκυπριων του νοτου και να ζητησουν απο τις συντεχνιες και τις οργανωσεις τους να τους αγκαλιασουν και να υπερασπιστουν τα δικαιωματα τους.

Α.Μ.

ΝΑ «ΛΑΚΚΙΣΤΕΙ» Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Το τελευταιο καιρο ο σωβινισμος εχει παρει και την μορφη ενος γλωσσικου πολεμου με την αποπειρα μετονομασιας των Λατσιων και Αγλαντζιας σε Λακκια και Αγλαγγια.

Η Επιτροπη Τυποποιησης Γεωγραφικων Ονοματων εχει αναλαβει να μεταγραψει τοπωνυμια απο την κυπριακη διαλεκτο στην κοινη ελληνικη και την αποδοση τους στη λατινικη γραφη.

Αυτη η προσπαθεια καταληξε τελικα σε διαφορες περιπτωσεις να αλλαξουν εντελως τα ονοματα οπως εγινε με τα Λατσια, Αγλαντζια και Λατσι. Οι Δημοι Λατσιων και Αγλαντζιας αντεδρασαν στην αλλαγη των ονοματων αρνουμενοι να παραλαμβανουν αλληλογραφια με τα αλλαγμενα ονοματα και αφαιρωντας τις πινακιδες με τα νεα ονοματα.

Οι γλωσσοπλαστες της Επιτροπης Τυποποιησης Ονοματων, με τις ευλογιες της κυβερνησης, χρησιμοποιουν δηθεν "ιστορικα και ετυμολογικα" κριτηρια για ν'αποδειξουν την "ελληνικοτητα" των ονοματων Αγλαγγια και Λακκια. Ομως δεν μπορουν ν'αποκρυψουν τον σωβινισμο τους πισω απο αυτη την προσπαθεια. Θεωρουν οτι τα σημερινα ονοματα προερχονται απο αλλοιωσεις της κυπριακης διαλεχτου που εγιναν επι τουρκοκρατιας, οτι η γραφη Αγλαντζια οδηγει σε αναγνωση με "τουρκικη προφορα" και οτι *"η Κυπρος κινδυνευει να χαρτογραφηθει διεθνως σαν τουρκικη νησος"*.

Απο την πλευρα τους οι δημαρχοι προσπαθουν ν'αποδειξουν την "ελληνικοτατη" ονομασια των Δημων τους επικαλουμενοι ερευνες που δειχνουν οτι τα σημερινα ονοματα υπαρχουν σε χαρτες πριν την Τουρκοκρατια και οτι το ονομα Αγλαντζια π.χ. υπαρχει και στο νησι Ναξος.

Ομως η γλωσσα δεν αναπλαθεται απο επιτροπες και αποφασεις ατομων. Η γλωσσα ειναι ενα ζωντανο μεσο συνεννοησης των ανθρωπων που την χρησιμοποιουν. Ειναι αποτελεσμα των καθημερινων τους αναγκων και εμπειριων, γι'αυτο πλαθεται και μεταμορφωνεται με τον ιδιο τροπο που αλλαζει η ιδια η κοινωνια.

Μεσα στα πλαισια της καθημερινης επικοινωνιας κανενας δεν χρησιμοποιει ουτε εχει ακουσει τα ονοματα "Αγλαγγια" ή "Λακκια". Αντιθετα ολοι χρησιμοποιουν τα σημερινα ονοματα για να γινονται κατανοητοι, αδιαφορωντας αν το σημερινο ονομα προερχεται απο τον καιρο των Φραγκων, των Τουρκων ή απο τα Ομηρικα χρονια.

Φ.Β.

οι φασιστες προκαλουν

Η κυβερνηση για αλλη μια χρονια αποδωσε τιμες ηρωα στον αρχιδολοφονο Γριβα. Ο προεδρος με καμποσους απο τους αξιωματουχους της κυβερνησης παραβρεθηκαν στο μνημοσυνο του στη Λεμεσο.

Απο την πρωτη στιγμη που ανεβηκε στην εξουσια η κυβερνηση Κληριδη προσπαθει να εξαγνισει τον ιδρυτη της φασιστικης οργανωσης Χ που δολοφονουσε αριστερους στην Ελλαδα την εποχη του εμφυλιου. Προσπαθει να εξαφανισει το φασιστικο παρελθον του Γριβα, τα εγκληματα της ΕΟΚΑ σε βαρος των αριστερων και των τουρκοκυπριων και αργοτερα της ΕΟΚΑ Β'.

Η φασιστικη δραση του Γριβα ομως δεν μπορει να καλυφτει με κανενα τροπο. Η δραση του την εποχη της ΕΟΚΑ ηταν μια συνεχεια της φασιστικης και αντικομμουνιστικης δρασης του την εποχη του εμφυλιου στην Ελλαδα. Οπως γραφει ο Α. Παυλιδης στο βιβλιο του «Μακαριος»: *«Η ΕΟΚΑ, θα πρεπει να αναφερθει, ειναι το μονο "απελευθερωτικο" κινημα διεθνως, που πετυχε να δολοφονησει περισσοτερους "προδοτες" παρα Βρετανους, που υποτιθεται οτι ηταν ο στοχος της ΕΟΚΑ. Αυτο και μονο το στοιχειο μαρτυρα τους σκοπους του Γριβα. Συγκεκρημενα κατα την περιοδο του 1955-59 σκοτωθηκαν 504 ατομα. Απο αυτους 142 αγγλοι, 64 τουρκοκυπριοι και 278 ελληνοκυπριοι. Η ΕΟΚΑ εκαμε 265 "εκτελεσεις". Απο αυτους, οι 131 ηταν ελληνοκυπριοι και 134 αγγλοι και τουρκοκυπριοι μαζι. Εναντιον ποιων λοιπον αγωνιζοταν ο Γριβας».*

Ο πραγματικος σκοπος του Γριβα ηταν η εξοντωση της αριστερας και δεν ειχε κανενα προβλημα να το δηλωνει. Οπως γραφει στο βιβλιο του "Μερες Δοκιμασιας" ο Μιχαλης Πουμπουρης, σε επιστολη που εστειλε ο Γριβας στις 25/1/58 στον Μητροπολιτη Ανθιμο που του ζητουσε να σταματησει τις δολοφονιες των αριστερων εγραφε: *«Οι κομμουνισται ειναι οι αντιπαλοι μας, ειτε το θελουμε ειτε οχι. Ενδεικνυται να τους εξοντωσουμε ως πολιτικην οντοτητα, ωστε να μην ειναι υπολογισιμος, δυναμενη δια αποφασεων της να επιρεαζει το εθνικον ζητημα οπως συνεβαινε μεχρι τουδε».*

Αυτος ειναι ο Γριβας που τιμουν και θελουν να μας τον παρουσιασουν σαν ηρωα. Η ηρωοποιηση του Γριβα εδωσε σημερα την δυνατοτητα στους φασιστες, νοσταλγους της ΕΟΚΑ Β' να βγουν και να γραψουν συνθηματα οπως «ΕΟΚΑ Β' ξανακτυπα» και να βρωμιζουν τους τοιχους με αγκυλωτους σταυρους οπως εκαναν στα Λυμπια μετα το μνημοσυνο.

Η ενωσιολογια και η παραχαραξη της ιστοριας δεν πρεπει να περασει. Δεν γινεται ομως να καταγγελουμε αυτη τη πολιτικη και απο την αλλη να ψηφιζουμε τους προϋπολογισμους, μιας κυβερνησης που αποκαθιστα τους πραξικοπηματιες, τιμα τον Γριβα, συλλαμβανει αφισσοκολητες της αριστερας και ανοιγει το δρομο στα φασιστικα αποβρασματα. Αυτο που χρειαζεται ειναι μια πολιτικη που να κοντραρεται με αυτη την κυβερνηση σε ολα τα επιπεδα. Απο τις μπουλτοζες στη Λεμεσο μεχρι το νομοσχεδιο για τις απεργιες μεχρι τα λυματα στα Λυμπια.

Μαζικο σβησιμο αγκυλωτων σταυρων και αλλων εμετικων συνθηματων των φασιστων στη Λακαταμεια την περασμενη ανοιξη. Τετοιες εκδηλωσεις ανεβαζουν την αυτοπεποιθηση του κοσμου και στελνουν τα φασιστικα σκουλικια στους υπονομους που τους ξεβρασαν

Χρειαζεται μια πολιτικη που να συγκρουεται με τους φασιστες οπου τολμουν να εμφανιστουν και οχι να λεει αφηστε τους να δει ο κοσμος τα κατορθωματα τους. Το μονο που θα δει ο κοσμος με αυτο το τροπο ειναι οτι οι φασιστες εχουν την αυτοπεποιθηση και το θρασος να βγαινουν να προκαλουν και κανενας δεν τους αντιμετωπιζει. Αντιθετα μια εκστρατεια για να σβηστουν τετοια συνθηματα που θα γινει οργανωμενα, με τη μαζικη συμμετοχη του κοσμου, μερα μεσημερι, με μπαντες και συνθηματα οχι μονο θα ανεβασει την αυτοπεποιθηση του κοσμου αλλα θα στειλει και το μυνημα στα φασιστικα καθικια, οτι δεν περνα ο φασισμος.

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Φαγοποτια για τους καπιταλιστες λιτοτητα για τους εργατες

Ο Κληριδης δηλωσε οτι αν χρειαστει ολες οι δαπανες θα περικοπουν εκτος απο αυτες για το στρατο και ανακοινωσε οτι συντομα ξεκινα η κατασκευη των εργων υποδομης που χρειαζονται για να υλοποιηθει το «ενιαιο στρατιωτικο δογμα Ελλαδας - Κυπρου».

Το κοινο μετωπο εργοδοτων και κυβερνησης πρεπει να βρει μπροστα του ενα πανεργατικο μετωπο και δυναμικες κινητοποιησεις

Ο Κληριδης ειναι ετοιμος να κοψει ολες τις κοινωνικες παροχες για χαρη των στρατιωτικων εξοπλισμων. Οι δαπανες για το στρατο απομυζουν ηδη το μεγαλυτερο μερος του κρατικου προϋπολογισμου. Εκατονταδες εκατομμυρια καθε χρονο πανε για πολεμικους εξοπλισμους, στρατιωτικα εργα και για την συντηρηση και λειτουργια του στρατου.

Και ομως αυτες οι δαπανες ειναι τελειως αχρηστες και μπορουν να περικοπουν.

Μας λενε οτι ειναι απαραιτητες για να αποτρεψουν επιθεση ή για να αμυνθουμε σε περιπτωση που θα γινει. Ολες οι καπιταλιστικες κυβερνησεις, οχι μονο στη Κυπρο αλλα και σε ολοκληρο τον κοσμο χαρακτηριζουν τους εξοπλισμους και τις πολεμικες τους προετοιμασιες σαν αμυντικες. Τα ιδια ελεγε και ο Μπους αλλα βρεθηκε με το στρατο του να κανει «αμυνα» στον Περσικο Κολπο και να δολοφονει εκατονταδες χιλιαδες στρατιωτες, αμαχους και παιδια. Τα ιδια και η Θατσερ που βρεθηκε με το στολο της να «αμυνεται» στην Αργεντινη!! Δεν υπαρχει κανενας στρατος καπιταλιστικου κρατους που να ειναι αμυντικος.

Ποσο αμυντικα ηταν αραγε τα οπλα που εδωσε ο Μακαριος στα διαφορα πρωτοπαλληκαρα οπως τον Γιωρκατζη και τον Σαμψων και τα χρησιμοποιησαν για να «ξεκαθαρισουν» τους τουρκοκυπριους το '63 - '64; Ποσο αμυντικοι ηταν οι σκοποι της Εθνοφρουρας το '67 που ισοπεδωσε σχεδον την Κοφινου δολοφονωντας γερους και γριες; Ποσο αμυντικα ηταν τα οπλα που δολοφονουσαν αοπλους τουρκοκυπριους και γυναικοπαιδα στη Τοχνη και τη Μαραθα τον Αυγουστο του '74;

Οποιος νομιζει οτι ολα αυτα ανηκουν στο παρελθον και οτι η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη και ο στρατος δεν θα επαναλαβουν τετοια «ανδραγαθηματα» και στο μελλον πρεπει να ειναι αφελης. Δεν υπαρχει καμια εγγυηση αν οι ελληνοκυπριοι καπιταλιστες νοιωσουν αρκετα ισχυροι και βρουν την ευκαιρια δεν θα ξαναρχισουν ενα νεο πολεμο στη Κυπρο. Αυτο φαινεται ξεκαθαρα και απο τις δηλωσεις αξιωματουχων του στρατου και της κυβερνησης που μιλουν ανοιχτα πια για περιπτωση «στρατιωτικης απελευθερωσης της Κυπρου».

Καθε σεντ που ξοδευεται για το στρατο οχι μονο δεν «αποτρεπει» τον κινδυνο πολεμου αλλα τον φερνει και ενα βημα πιο κοντα.

Μασες

Την ωρα που η κυβενηση προκυρησσει εκατονταδες καλοπληρωμενες θεσεις στο στρατο και δινει απλωχερα προαγωγες στους καραβαναδες αρνειται να επανδρωσει και να εξοπλισει τα νοσοκομεια και εκατονταδες αρρωστοι συνοστιζονται στα εξωτερικα ιατρεια ή περιμενουν με τους μηνες στις λιστες αναμονης για μια αχτινογραφια ή μια εγχειρηση.

Η κυβερνηση λεει οτι δεν υπαρχουν λεφτα για να δωσει για θερμανση στα σχολεια, για δρομους στα χωρια, για παρκα και ενα σωρο αλλες αναγκες των εργαζομενων και την ιδια στιγμη δινει εκατομμυρια στους μεγαλοκαρχαριες για προμηθειες του στρατου.

Τα σκανδαλα που εχουν βγει στη φορα με τα υφασματα, τις μπαταριες, τα κρανη και τα εκατομμυρια μιζες που δοθηκαν για την αγορα οπλικων συστηματων δειχνουν καθαρα ποιες ειναι οι προτεραιοτητες της κυβερνησης. Να ταΐζει τους ομοιους της, τους κεφαλαιοκρατες.

Εκτος απο αυτες τις μασες, τους ετοιμαζει ακομα πιο μεγαλα φαγοποτια με τις ιδιωτικοποιησεις. Ηδη η μαρινα της Λαρνακας ηταν ενα καλο ορεχτικο, καθως θα περιμενουν το κυριως μενου που ειναι η Αρχη Ηλεκτρισμου, τα δημοσια εργα, και αλλες προσοδοφορες υπηρεσιες.

Πανω απο 2.5 δισεκατομμυρια δολλαρια εχουν κατατεθει σε τραπεζες του εξωτερικου συμφωνα με επισημο εγγραφο που καταθεσε η κυβερνηση στη συζητηση για την ΑΤΑ. Με την «ανεπισημη» φυγαδευση βεβαια το ποσο πρεπει να φτανει πολυ ψηλοτερα. Και βεβαια ιδιοχτητες αυτων των δισεκατομμυριων δεν μπορει να ειναι οι εργαζομενοι που μολις και καταφερνουν να τα φερουν βολτα καθε μηνα, με το νοικι, τα εξοδα για το σπιτι, τα φροντηστηρια των παιδιων, τις δοσεις της τραπεζας και αλλα παρομοια.

Για τους εργαζομενους το μονο που εχει να δωσει η κυβερνηση ειναι φορολογιες, ακριβεια, παγωμα μισθων και απαγορευση απεργιων.

Να τους σταματησουμε

Δυο χρονια στην εξουσια η συντηρητικη κυβερνηση του Κληριδη εδειξε το πιο αντεργατικο της προσωπο. Συντονισμενοι με τον Ζιβαναρη οι υπουργοι του Κληριδη αμφισβητουν την μια μετα την αλλη τις καταχτησεις της εργατικης ταξης: την ΑΤΑ, τις συλλογικες συμβασεις, το δικαιωμα στην απεργια, την δημοσια και δωρεαν ιατροφαρμακευτικη περιθαλψη, τον καταλογο διοριστεων και βαλε.

Ο κομπος εφτασε στο χτενι. Αυτη η κατασταση δεν πρεπει να συνεχιστει, μπορουμε και πρεπει να τους σταματησουμε. Δεν ειμαστε υποχρεωμενοι να τους ανεχτουμε για αλλα τρια χρονια, μπορουμε και πρεπει να τους ξεφορτωθουμε απο τωρα.

Ο θυμος και η αγαναχτηση μεσα στην εργατικη ταξη μεγαλωνει μερα με την ημερα. Ακομα και πολλοι εργατες που τους ψηφισαν πριν δυο χρονια σημερα εχουν στραφει εναντιον τους. Η πιεση που βαζουν απο τα κατω φτανει και μεσα στην ιδια την συγκυβερνηση και μεγαλωνει τα ρηγματα που ετσι και αλλοιως ειχε αυτη η συμμαχια απο την αρχη.

Οι αντιδρασεις ακομα και μεσα στα ιδια τα μελη του Συναγερμου απο τη πολιτικη και τις επιλογες της κυβερνησης ειναι τοσο εντονες που αναγκασαν τον Ματση να δηλωσει οτι *«η ενοτητα και η συσπειρωση μεσα στο κομμα ειναι μεγαλητερη απο ποτε αλλοτε»*. Οι καυγαδες ομως για τη διαδοχη του Μαρκιδη που διοριστηκε απο τον Κληριδη Γενικος Εισαγγελεας, και οι κραδασμοι που προκαλεσαν μεσα στο ιδιο το πολιτικο γραφειο δειχνουν το αντιθετο.

Οι εσσωτερικοι τριγμοι αδυνατιζουν την κυβερνηση περισσοτερο και κλονιζουν τις λεπτες ισορροπιες που στηριζουν τη συγκυβερνηση. Μπορουμε να δυναμωσουμε αυτες τις αντιδρασεις και να μετατρεψουμε τους τριγμους σε «σεισμο» που να στειλει εκει που του αξιζει και τον Κληριδη και τον Συναγερμο.

Ταξικη αντιπολιτευση

Για για να γινει αυτο ομως χρειαζεται μια αντιπολιτευση που να βαλει μπροστα τα ταξικα συμφεροντα της εργατικης ταξης και οχι «την οικονομια του τοπου» και «τη σωτηρια της Κυπρου μας». Το πραγματικο περιεχομενο της «οικονομιας του τοπου» και της «Κυπρου μας» ειναι ο ελληνοκυπριακος καπιταλισμος και η εργατικη ταξη δεν εχει κανενα λογο να θυσιασει οτιδηποτε για την σωτηρια του. Αντιθετα θα επρεπε να κανει οτι μπορει για την ανατροπη του.

Γι' αυτο χρειαζεται μια αντιπολιτευση που να κοντραρει τους καπιταλιστες και την κυβερνηση τους σε ολα, απο τις συλλογικες συμβασεις και τις αυξησεις, μεχρι τα μνημοσυνα του Γριβα και τη καταστροφη του περιβαλλοντος και οχι να ψηφιζει τους προϋπολογισμους τους και να ζητα συναινεση και συνεργασια μαζι τους.

Χρειαζεται μια διεθνιστικη πολιτικη που να πει οχι στους στρατιωτικους εξοπλισμους και τις πολεμικες προετοιμασιες. Η ειρηνη δεν ερχεται με τα οπλα των καπιταλιστων αλλα με την ενοτητα των εργατων και την παλη τους για την ανατροπη του βρωμικου καπιταλιστικου συστηματος που γεννα τους πολεμους.

Γι' αυτο χρειαζεται μια αντιπολιτευση που να παλευει για ειλικρινη επαναπροσεγγιση αναμεσα στους ελληνοκυπριους και τουρκοκυπριους εργαζομενους. Που να στρεφεται πρωτα και κυρια εναντια στους υπευθυνους της δικης της πλευρας για τους πολεμους και τις καταστροφες, εναντια στη δικη της αρχουσα ταξη. Μονο ετσι μπορει να συμβαλει στο χτισιμο της φιλιας και της εμπιστοσυνης αναμεσα σεελληνοκυπριους και τουρκοκυπριους εργαζομενους, αναμεσα σε ελληνες και τουρκους εργατες.

Τετοια αντιπολιτευση χρειαζομαστε. Σημερα μπορουμε και πρεπει να αρχισουμε να τη χτιζουμε.

AIDS

Εγκληματικη ειναι η σταση της κυβερνησης και οχι των φορεων

“Οι γιατροι οφειλουν να παιρνουν σε καθε χειρουργικη επεμβαση τα αναγκαια προφυλακτικα μετρα και ο φορεας ειχε την ηθικη υποχρεωση να δηλωσει οτι ειναι φορεας απο σεβασμο και προς τα δικαιωματα των συνανθρωπων του.”

Αυτα ειπε ο Υπουργος Υγειας, αναφερομενος στην περιπτωση τραυματια που δεν ειπε στους γιατρους οτι ειναι φορεας του aids. Κατηγορει τους γιατρους και το νοσηλευτικο προσωπικο οτι επρεπε να παρουν προφυλαχτικα μετρα και τον φορεα οτι εβαλε σε κινδυνο την υγεια των γιατρων. Στη πραγματικοτητα ο υπουργος στρεφεται εναντια στους γιατρους και στους φορεις για να κρυψει τις ευθυνες του ιδιου και της κυβερνησης που αντιπροσωπευει.

Ελλειψεις

Τι προφυλαχτικα μετρα μπορουσαν να παρουν οι γιατροι και οι νοσοκομοι οταν δεν υπαρχουν προφυλαχτικα μεσα στα ιδια τα νοσοκομεια; Οπως κατηγορηματικα δηλωσαν οι γιατροι που ειχαν αμεση σχεση με το πιο πανω περιστατικο δεν ειχαν στη διαθεση τους τον ειδικο για την αποτελεσματικη προστασια τους εξοπλισμο, που θα επρεπε να παραγγελθει απο το 1986 που εμφανιστηκε το πρωτο κρουσμα aids στην Κυπρο.

Παρολο που ο κυριος Χριστοφιδης εχει αναλαβει να το παιζει “προστατης” της υγειας μας, ομως ο πραγματικος κινδυνος για την δημοσια υγεια προερχεται απο την πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων που ακολουθει η κυβερνηση και το Υπουργειο του.

Με καθυστερηση εννεα χρονων παραγγελθηκαν περσι τον Μαρτη ειδικες στολες και τυχαια εφθασαν οι πρωτες 48 αυτες τις μερες. Ομως ουτε και αυτες μπορουν να χρησιμοποιηθουν γιατι δεν ειναι συμπληρωμενες. Λειπουν βασικα εξαρτηματα, οπως το συστημα ανακυκλωσης του αερα, για να μπορει ν'αναπνεει αυτος που θα τη φορα. Και ποιος ξερει, ποσος καιρος θα περασει για να ερθουν αυτα τα εξαρτηματα, αν δεν μπει η πιεση απο το ιδιο το ιατρικο προσωπικο. Με ποιο τροπο λοιπον μπορουν να προστατευτουν οι γιατροι;

Στο “πεντε αστερων νοσοκομειο” Λεμεσου, οπως το χαρακτηρισε ο ιδιος ο υπουργος, το αιματολογικο εργαστηριο δεν διαθετει τα μεσα για διεξαγωγη αιματολογικης εξετασης για aids και γι'αυτο τα δειγματα στελλονται στη Λευκωσια. Ο θαλαμος για το aids ακομη δεν λειτουργει γιατι δεν υπαρχει ο εξοπλισμος και το αναγκαιο προσωπικο.

Ακομα ο ιδιος ο προεδρος της κλαδικης επιτροπης των νοσοκομων καταγγελει οτι αντικειμενα μιας χρησης χρησιμοποιουνται για περισσοτερους απο ενα ασθενεις.

Παρολ'αυτα ο Χριστοφιδης εχει το θρασος να ζητα ευθυνες απο τους γιατρους και το νοσηλευτικο προσωπικο.

Παραπληροφορηση

Οσο για την προσπαθεια να ριξει την ευθυνη στον ιδιο τον φορεα, επειδη δεν ανεφερε οτι ειναι φορεας, ειναι μια χοντροκομενη προσπαθεια να χρησιμοποιησει την αγνοια και την προκαταληψη που δημιουργησαν με την παραπληροφορηση τους, για να συγκαλειψουν τις δικες τους ευθυνες. Αυτο το θεμα δεν θα εμπαινε καν αν οι γιατροι και το νοσηλευτικο προσωπικο ειχαν τα αναγκαια προστατευτικα μεσα. Ετσι και αλοιως μπορει να εχουν περιστατικα που ο τραυματιας φορεας να ειναι σε κατασταση που να μην μπορει να μιλησει. ή ακομα και να μην το γνωριζει ο ιδιος οτι ειναι φορεας. Οι ιδιες οι παγκοσμιες στατιστικες λενε οτι για καθε ενα φορεα του aids που το ξερει οτι ειναι φορεας αντιστοιχουν αλλοι δεκαπεντε ασυπτωματικοι φορεις που δεν το γνωριζουν καν οι ιδιοι. Ο ιδιος ο υπουργος υγειας μιλησε προσφατα για ενα αριθμο κοντα στις 6.000 φορεις τους aids που δεν το γνωριζουν. Ο μονος πραγματικος τροπος να προστατευτουν οι γιατροι και το νοσηλευτικο προσωπικο ειναι να εχουν στη διαθεση τους ολα τα προστατευτικα μετρα.

Δυστυχως ακομα και γιατροι και νοσοκομοι τραβηχτηκαν απο τις θεσεις του υπουργου και χαρακτηρισαν το γεγονος οτι ο φορεας απεφυγε ν'αναφερει το προβλημα του σαν εγκληματικη ανευθυνοτητα γιατι εθεσε σε κινδυνο την υγεια και τη ζωη αλλων. Αυτο ειναι λαθος.

Ο φορεας δεν εχει καμια ευθυνη. Εγκλημα αποτελει η αδιαφορια του υπουργειου που μεχρι σημερα δεν παραχωρησε τα απαραιτητα προστατευτικα μεσα σε ολα τα νοσοκομεια και η διαστρεβλωμενη “πληροφορηση” που δινεται γυρω απο το θεμα του aids.

Εγκλημα ειναι η ρατσιστικη προπαγανδα που μετετρεψε τα θυματα του aids σε μιασμα της κοινωνιας και που τα αναγκασε να “αυτοαπομονωθουν” για να προστατευθουν απο το εχθρικο περιβαλλο. Δημιουργησαν ολες αυτες τις προκαταληψεις γυρω απο το aids που οδηγουν στις απολυσεις των φορεων απο τις δουλιες τους, την αρνηση των ιδιοκτητων σπιτιων να τους νοικιασουν σπιτι. Στο “Περιοδικο” φορεας καταγγελει οτι περιμενε δεκατεσσερεις ολοκληρες ωρες τραυματισμενος σε φορειο εξω απο τις πρωτες βοηθειες επειδη ηταν γνωστο οτι ειχε τον ιο.

Το πολυδιαφημιζομενο η “προληψη ειναι η καλυτερη θεραπεια για το aids” εξαντλειται στην ηθικολογικη προτροπη “Αποφευγεται τους ανεξελεγκτους ερωτικους συντροφους”. Η σεξουαλικη αγωγη στα σχολεια και η σωστη διαφωτιση γυρω απο τη μεταδοση και προστασια απο το aids ειναι ανυπαρκτη παρα τις κατα καιρους υποσχεσεις του υπουργου για εκστρατεια ενημερωσης.

Νομοσχεδιο

Και το αποκορυφωμα της υποκρισιας ειναι η ενεργοποιηση του... αποικιοκρατικου “περι λοιμοκαθαρσεως νομου” και η προωθηση της ψηφισης απο τη βουλη του σχετικου νομοσχεδιου που εχει ηδη περασει απο το Υπουργικο Συμβουλιο.

Συμφωνα με το νομοσχεδιο ο Διευθυντης Ιατρικων Υπηρεσιων θα εχει την εξουσια να συλλαμβανει και να βαζει σε απομονωση για πεντε χρονια οσους θεωρει οτι “εσκεμμενα ειτε απο αμελεια μεταδιδουν τον ιο” οπως δηλαδη η περιπτωση του τραυματια φορεα και της διανοητικα καθυστερημενης φορεας του aids που την εκλεισαν στο ψυχιατρειο. Αυτο εννοει ο Χριστοφιδης οταν λεει οτι θα παρει *“τα καταλληλα μετρα που θα προστατευσουν το κοινωνικο συνολο”*. Αντι να δωσουν πληροφορηση για το aids και τα μεσα προστασιας χτιζουν φυλακες για τους φορεις. Το μονο που θα πετυχουν ετσι ειναι την ακομα πιο γρηγορη μεταδοση της ιου.

Ο Χριστοφιδης και το Υπουργειο βρισκονται εδω και καιρο στο επικεντρο της κριτικης των, θαλασσαιμικων, των καρδιοπαθων και αλλων ομαδων ασθενων για αδιαφορια. Βρισκονται ακομα στο στοχαστρο της πλειοψηφιας των γιατρων οσο αφορα το σχεδιο υγειας με το οποιο στοχευει να φορτωσει το κοστος της δημοσιας υγειας στις πλατες των εργαζομενων.

Η μεγαλη μαζα των εργαζομενων εχει ηδη νοιωσει τα αποτελεσματα των περικοπων και τις λιτοτητας στον τομεα της υγειας. Ατελειωτες ουρες στα νοσοκομεια, λιστα αναμονης ακομα και για μια απλη ακτινογραφια, ελλειψη φαρμακων και πολλα αλλα.

Ο Χριστοφιδης προσπαθει να βγει “καθαρος” ο ιδιος με το να μετατοπιζει τήν ευθυνη στους γιατρους απο τη μια και να μετατρεπει τους φορεις του ιου εκτος απο θυματα της πολιτικης του και σε αποδιοπομπαιους τραγους.

Μυριανθη Λοϊζου

ΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ ΝΑ ΜΠΟΥΝ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗ ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Το φορουμ των ελληνοκυπριακων και τουρκοκυπριακων συνδικατων που εγινε στη Λευκωσια το τριημερο 16 - 18 Γεναρη αποτελεσε πραγματι εναι ιστορικο γεγονος. Ειναι η πρωτη φορα εδω και πολλες δεκαετιες που ελληνοκυπριακα και τουρκοκυπριακα συνδικατα καταφεραν να οργανωσουν μια τετοια συναντηση και να καταληξουν σε μια κοινη διακυρηξη.

Αυτο απο μονο του ειναι ενα σημαντικο γεγονος και ενα θετικο βημα για την επαναπροσεγγιση των εργαζομενων στις δυο κοινοτητες.

Δυστυχως ομως το φορουμ δεν μπορεσε να ειναι τιποτα περισσοτερο απο αυτο. Οι ηγετες των συνδικατων που συμμετειχαν σε αυτο, τοσο απο τουρκοκυπριακης πλευρας αλλα περισσοτερο απο ελληνοκυπριακης πλευρας προσπαθησαν να χρησιμοποιησουν το φορουμ για να προωθησουν τις θεσεις της δικης τους πλευρας με αποτελεσμα το φορουμ να καταληξει να αναπαραγει τα παζαρια των Κληριδη - Ντεκτας σε επιπεδο συνδικαλιστικης ηγεσιας.

Οι ελληνοκυπριοι εκπροσωποι ζητησαν την αποχωρηση του τουρκικου στρατου και των μεταναστων απο την Τουρκια, την εξασφαλιση της ελευθερης διακινησης σε ολοκληρη τη Κυπρο, ενιαια οικονομια και αλλα παρομοια. Αντιμετωπισαν τις καταγγελιες τουρκοκυπριων εκπροσωπων οτι ευθυνεται η ελληνοκυπριακη πλευρα για τις διακοπες που προκαλουνται καθημερινα στην ηλεκτροδοτηση που τους παρεχεται απο το νοτο τελειως υποκριτικα με το επιχειρημα οτι τετοιες γινονται και στους ελληνοκυπριους ενω ειναι γνωστο οτι οταν υπαρχει προβλημα η Αρχη Ηλεκτρισμου κοβει πρωτα το ρευμα στους τουρκοκυπριους. Υποστηριξαν ακομα τις σωβινιστικες αντικατοχικες εκδηλωσεις στη γραμμη αντιπαραταξης, για τις οποιες διαμαρτυρηθηκαν οι τουρκοκυπριοι, με το επιχειρημα οτι *«αυτες ειναι δικαιολογημενες αφου υπαρχει η κατοχη»*.

Ειναι αμφιβολο αν η επιτροπη επαφης που βγηκε μεσα απο αυτη τη συναντηση θα καταφερει τιποτα περισσοτερο απο το ιδιο το φορουμ. Παρολα αυτα το φορουμ και η κοινη διακυρηξη, που αναμεσα στα αλλα καλει τις οργανωσεις και τα κομματα *«να αποφευγουν δραστηριοτητες που υποθαλπουν τον σωβινισμο ωστε να βοηθηθει η προαγωγη της αλληλοκατανοησης και συνεργασιας μεταξυ των δυο κοινοτητων»* ηταν μια σημαντικη εξελιξη και πρεπει να εχει την υποστηριξη καθε νεολαιου και εργαζομενου που θελει να παλεψει εναντια στον σωβινισμο.

Εκεινο ομως που πραγματικα μπορει να χτισει την φιλια και την εμπιστοσυνη αναμεσα στους ελληνες και τουρκους εργαζομενους, εκεινο που μπορει να απομακρυνει τον κινδυνο νεων αδικων πολεμων στην Κυπρο ειναι οι εργαζομενοι και τα συνδικατα τους να στραφουν πρωτα και κυρια εναντια στους υπευθυνους της δικης τους πλευρας, τη δικη τους αρχουσα ταξη. Αντι να υποστηριζουν τα «εθνικα συμφεροντα» της πλευρας τους να υποστηριξουν τα ταξικα συμφεροντα των εργατων που ειναι κοινα για ελληνες και τουρκους εργατες και να δυναμωσουν τους ταξικους τους αγωνες.

ΔΙΕΘΝΗ

ΜΕΞΙΚΟ

Ο εγκελαδος της αγορας ξανχτυπα

Στις 20 του Δεκεβρη του 94 η μεξικανικη κυβερνηση αποφασισε να επιτρεψει την υποτιμηση του πεσος. Αντι ομως για την μικρη υποτιμηση που προβλεποταν το πεσος πηρε τον κατηφορο.

Μεσα σε 10 μερες εχασε 35% απο την αξια του. Το χαος και ο πανικος απλωθηκαν στις τραπεζες και τα γραφεια των χρηματιστων. Πανικοβλητοι οι ξενοι επενδυτες ορμησαν να ξεπουλησουν τα ομολογα και τις μετοχες τους οσο-οσο. Ο δεικτης των τιμων του χρηματιστηριου επεσε σε λιγες μερες απο τις 2200 μοναδες στις 1200.

Η μεξικανικη κυβερνηση εριξε το φταιξιμο για την κριση στους Ζαπατιστας, τους εξεγερμενους παμφτωχους ινδιανους αγροτες, που ξαναρχισαν μεσα στο Δεκεμβρη τον αγωνα τους.

Οστοσο πισω απο την καταρευση του πεσος και του μεξικανικου χρηματιστηριου ειναι η ιδια η φυση των κεφαλαιων που κατεκλυσαν τα προηγουμενα χρονια το Μεξικο για να εκμεταλευτουν την πολιτικη της φιλευθεροποιησης της αγορας και των ιδιωτικοποιησεων που εφαρμοζαν οι μεξικανικες κυβερνησεις και να καμουν κερδη.

Σε μια παγκοσμια οικονομια που η αλληλοεξαρτηση των οικονομιων των διαφορων χωρων ειναι απολυτη, η βαρια οικονομικη κριση στο Μεξικο στελνει δονησεις σ'ολοκληρο τον κοσμο.

Η αμερικανικη κυβερνηση, πανικοβλητη, εδωσε εσπευμενα δανειο 25 δις δολλαριων για να στηριξει το μεξικανικο νομισμα, ενω ο προεδρος των ΗΠΑ, Κλιντον, δηλωνε οτι η σταθεροτητα στο Μεξικο ειναι προς το "στρατηγικο" ενδιαφερον της χωρας του.

Η ασταθεια στο Μεξικο δεν ειναι ο μοναδικος φοβος του αμερικανου προεδρου.

Η καταρρευση του μεξικανικου νομισματος δειχνει οτι η οικονομικη ανακαμψη που φανηκε στις αρχες της δεκαετιας του 90 στις χωρες της Λατινικης Αμερικης και στις οικονομιες των χωρων του Ειρηνικου, γνωστες σαν οι "τιγρεις" του Ειρηνικου, οπως η Νοτια Κορεα, η Σιγκαπουρη και η Ταΐβαν, χτιστηκε πανω στον αμμο.

Η μεξικανικη ανακαμψη παρουσιαζοταν σαν αποδειξη της ανωτεροτητας της οικονομιας της ελευθερης αγορας και σαν μοντελλο για αναπτυξη σε διεθνες επιπεδο.

Ολα τα κερδη που υποτιθεται οτι προσφερε η πορεια της μεξικανικης οικονομιας και διαλαλουσαν οι πολιτικοι, το κεφαλαιο, η Παγκοσμια Τραπεζα και το Διεθνες Νομισματικο Ταμειο εξανεμιστηκαν μεσα σε διαστημα μερικων βδομαδων.

Κατρακυλα

Σημερα, η Βραζιλια, η Αργεντινη και η Χιλη αντιμετωπιζουν τον κινδυνο μιας καταρευσης παρομοιας μ'αυτη του Μεξικου. Η κριση εχει απο τωρα αναμεσα στα θυματα της και μια μεγαλη αργεντινη τραπεζα.

Τα νομισματα της Θαϊλανδης, της Ινδονησιας, των Φιλιππινων και ακομα τα πιο αδυνατα ευρωπαϊκα νομισματα οπως της Ισπανιας, της Ιταλιας και της Σουηδιας κτυπηθηκαν απο τις δονησεις της μεξικανικης κρισης.

Το μεγεθος της κρισης και της τρομαρας που εδωσε στις αρχουσες ταξεις ειναι τεραστιο. Γι'αυτο δεν ειναι περιεργο που οι αξιωματουχοι του αμερικανικου υπουργειου οικονομικων παρουσιαζοντας το πακετο βοηθειας προς το Μεξικο δηλωναν οτι "Δεν θα ηθελε καποιος να εξαπλωθει σ'ολοκληρη την υδρογειο."

Μολις ενας μηνας εχει περασει απο τοτε που ο Μπιλ Κλιντον επεφημουσε το μεξικανικο οικονομικο θαυμα σαν ενα μοντελο που επρεπε να αντιγραψει ολοκληρη η Λατινικη Αμερικη.

Σημερα οι τραπεζιτες και οι προεδροι που ακουγαν αυτες τις δηλωσεις του Κλιντον προσπαθουν να αποδειξουν οτι: "Εμεις δεν ειμαστε το ιδιο με το Μεξικο."

Στην πραγματικοτητα, οπως και το Μεξικο, οι περισσοτερες απο αυτες τις χωρες βασιστηκαν για την αναπτυξη τους στην εισροη ξενου κεφαλαιου.

Με τα πρωτα σημαδια πολιτικων προβληματων στο Μεξικο οι ξενοι επενδυτες τραβηξαν πισω τα κεφαλαια τους για να αγορασουν πιο σιγουρα νομισματα οπως το γερμανικο μαρκο και το ιαπωνικο γιεν.

Ετσι το μεξικανικο πεσος καταρευσε καθως οι εξεγερμενοι Ζαπατιστας, στην επαρχια Τσιαπας του νοτιου Μεξικου, ξαναρχισαν τον αγωνα τους για δικαιοσυνη και καλυτερες συνθηκες διαβιωσης λιγο πριν απο τα Χριστουγεννα.

Η νομισματικη κριση και η δραση των Ζαπατιστας εχει κλονισει την κυβερνηση του Μεξικου

Διαψευση

Ειναι σιγουρο οτι η κριση θα συνεχιστει καθως η κυβερνηση προσπαθει να φορτωσει στους ωμους των εργαζομενων και των φτωχων τα βαρη της οικονομικης κρισης.

Ο προεδρος Ζεντιγιο εκλεγηκε περσι, μεσα σε κατηγοριες για εκλογικη νοθεια, με το συνθημα "Ευημερια για εσενα και την οικογενεια σου."

Υποσχεθηκε δουλειες, αυξηση των πραγματικων μισθων και ψηλοτερες δαπανες για δημοσια εργα.

Τωρα, για να μπορεσει να ξοφλησει το αμερικανικο δανειο, η κυβερνηση του πετσοκοβει τις δημοσιες δαπανες και επιταχυνει τις ιδιωτικοποιησεις.

Οι επιδοτησεις των τροφιμων που πριν απο την κριση μειωνονταν συνεχως τωρα φαινεται οτι θα καταργηθουν εντελως.

Οι μισθοι στην ουσια θα παγοποιηθουν αντιθετα με τον πληθωρισμο που υπολογιζεται να διπλασιαστει και να φτασε το 30%.

Η διαψευση των υποσχεσεων και των προσδοκιων της εργατικης ταξης μεγαλωνει το θυμο και τα πραγαμτα γινονται ακομα χειροτερα για την μεξικανικη κυβερνηση. Ειναι πολυ δυσκολο να μπορεσει να πραγματοποιησει τα σχεδια της και να περασει τα προγραμματα λιτοτητας που θελει.

Το 1995 ειναι χρονος εκλογων σε πεντε σημαντικες πολιτειες. Εχει να αντιμετωπισει μια εργατικη ταξη που ειναι θυμωμενη και ταυτοχρονα εξαθλιωμενη ενω συνεχιζεται η εξεγερση των φτωχων αγροτων στην επαρχια Τσιαπας.

Στην βορεια πλευρα των μεξικανικων συνορων ο προεδρος των ΗΠΑ Κλιντον αντιμετωπιζει μια κριση μπροστα στην πορτα του αντι την επεκταση των αγορων και επενδυτικων ευκαιριων για τις αμερικανικες εταιρειες που υποσχοταν μολις πριν απο ενα μηνα.

Στους εργαζομενους η σημερινη κριση του Μεξικου δειχνει πεντακαθαρα που οδηγουν οι θυσιες και οι υποχωρησεις στην ακορεστη ορεξη των κερδοσκοπων: μονο σε νεες κρισεις και νεες θυσιες χωρις τελος.

Σταυρος Σιδερας

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΟΙ

Μονη λυση η αντικαπιταλιστικη παλη των αραβων εργατων

«Η μονη λυση ειναι να διαχωρισουμε τελειως τους Ισραηλινους απο τους Παλαιστινιους, το Ισραηλ απο τα παλαιστινιακα εδαφη. Εαν δεν επιτρεπουμε στους Παλαιστινιους να εισερχονται σε ισραηλινο εδαφος, τοτε θα μειωσουμε εντυπωσιακα τον αριθμο τετοιου ειδους επιθεσεων». **Με αυτα τα λογια σχολιασε ο Πρωθυπουργος του Ισραηλ, Ραμπιν, την επιθεση στη πολη Μπεν Λιντ απο την ισλαμικη οργανωση Τζιχατ.**

Ακομα, η κυβερνηση του Ισραηλ θα τοποθετησει αστυνομικα σκυλια κατα μηκος των συνορων αναμεσα του Ισραηλ και της Δυτικης Οχθης, αντιγραφοντας την ιδια ναζιστικη πρακτικη, οπου εκπαιδευμενα σκυλια χρησιμοποιηθηκαν για να φρουρουν τους Εβραιους στα στρατοπεδα συγκεντωσης.

Η συμφωνια ειρηνης Ισραηλ - ΟΑΠ με την επιστροφη της Γαζας και της Ιεριχους δειχνει καθημερινα οτι οχι μονο δεν εφερε ειρηνη αλλα νεες αιματοχυσιες, αφου τα αιτια των πολεμων για πανω απο 40 χρονια παραμενουν: Το Ισραηλ εξακολουθει να κατεχει τη παλαιστινιακη γη και να παιζει το ρολο του χωροφυλακα των δυτικων συμφεροντων.

Πολλοι απο τους παλαιστινιους που ειδαν τις προσδοκιες τους να προδονωνται απο την ηγεσια της ΟΑΠ στρεφονται σημερα προς τα ισλαμικα κινηματα Χαμας και Τζιχατ που ταχθηκαν απο την αρχη εναντια στην συμφωνια της ΟΑΠ με το Ισραηλ.

Ομως ο αγωνας των Παλαιστινιων δεν μπορει να δικαιωθει ουτε απο τους ισλαμιστες. Οι επιθεσεις οπως η τελευταια, οφελουν μονο το Ισραηλ που τις χρησιμοποιει για να δικαιολογησει τις επιθεσεις και την τρομοκρατια εναντια στους Παλαιστινιους. Ηδη η προσπαθεια για αποκλεισμο των Παλαιστινιων σημαινει οικονομικο στραγγαλισμο τους. Καθημερινα, πανω απο 50 χιλιαδες Παλαιστινιοι πηγαινουν στο Ισραηλ για να δουλεψουν, ενω αλλες 150 χιλιαδες που ζουν στην Ανατολικη Ιερουσαλημ εχουν δικαιωμα ελευθερης διακινησης στο εδαφος που ελεγχεται απο το Ισραηλ. Αυτο που επιδιωκει η ισραηλινη κυβερνηση ειναι να διωξει τους αραβες εργατες και να τους αντικαταστησει με μεταναστες απο την Πρωην Σοβιετικη Ενωση.

Τα ισλαμικα κινηματα δεν μπορουν να ειναι η εναλλακτικη λυση για την προδοσια της ΟΑΠ. Οπως και η ΟΑΠ ετσι και αυτα ειναι προσανατολισμενα σε συμμαχιες με τα αντιδραστικα αραβικα καθεστωτα, του ΑσσαT της Συριας ή των μουλλαδων του Ιραν.

Η μονη προοπτικη που μπορει να δωσει λυση στα προβληματα των παλαιστινιων ειναι η ενοτητα της αραβικης εργατικης ταξης σε μια αντικαπιταλιστικη παλη εναντια στα αντιδραστικα αραβικα καθεστωτα και εναντια στο σιωνιστικο κρατος του Ισραηλ.

Χαρις Χαραλαμπους

Αρχισαν οι δικες των σοσιαλιστων στη Ν. Κορεα

Οι δικες των Νοτιοκορεατων σοσιαλιστων εχουν αρχισει και ηδη ενα μελος της Οργανωσης Διεθνεις Σοσιαλιστες Ν. Κορεας (ISSK) εχει καταδικαστει σε διετη φυλακιση.

Η δευτερη ακροαση στη δικη του εκδοτη Ιλ Μπουγκ Τσοι οριστηκε για τις 15 Φεβραρη. Κατηγορειται για «προπαγανδα και υποκινηση με σκοπο την ανταρσπη του κρατους». Η βασικη μαρτυρια εναντιον του προερχεται απο ενα πρακτορα της αστυνομιας που μαγνητοφωνησε μια συγκεντρωση που πηρε μερος και ο Ιλ Μπουγκ Τσοι. Μεχρι στιγμης η αστυνομια καταφερε ν' αποφυγει την αντεξεταση του πρακτορα απο την υπερασπιση.

Παρολα αυτα υπαρχουν καποιες σημαντικες εξελιξεις σε σχεση με τις δικες. Ηδη ανεσταλη η ποινη πεντε μελων της Οργανωσης γιατι οι δικαστες αμφισβητησαν την συνταγματικοτητα του νομου βαση του οποιου κατηγορουνται. Συγκεκριμενα θεωρουν οτι *«ενεργειες που οδηγουν και προτρεπουν στην καταργηση της φιλελευθερης δημοκρατικης ταξης επιτρεπονται εκτος και αν προκειται για συγκεκριμενο και πιθανο κινδυνο».* Αυτη ειναι μια μονο ενδειξη που αντανακλα το διχασμο που επικρατει στην αρχουσα ταξη σημερα, μπροστα στα ανοιγματα που επιχειρει προς τη δυση σημερα η Ν. Κορεα.

Αυτο δειχνει ποσο αποτελεσματικες μπορουν να γινουν σημερα οι πιεσεις πανω της. Η 15η Φεβραρη ορισθηκε απο την Επιτροπη Συμπαραστασης σαν μερα αλληλεγγυης στον Ιλ Μπουγκ Τσοι και των Νοτιοκορεατων Σοσιαλιστων.

ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

Αμεση αναγνωριση πτυχιων

Οι φοιτητες των Ιδιωτικων Σχολων Τριτοβαθμιας Εκπαιδευσης (ΙΣΤΕ) οργανωσαν μια σειρα απο κινητοποιησεις με στοχο την αναγνωριση των πτυχιων τους.

Το προβλημα ηρθε στην επιφανεια εξαιτιας της αξιολογησης που εκανε το Συμβουλιο αξιολογησης με βαση το οποιο τα διπλωματα που δινονται απο τις περισσοτερες ΙΣΤΕ δεν εχουν καμια αξια.

Οι ιδιοχτητες των ΙΣΤΕ αμφισβητησαν τα αποτελεσματα της αξιολογησης ενω οι σπουδαστες κατεβηκαν στους δρομους ζητωντας αναγνωριση πτυχιων.

Η ΠΟΦΝΕ, το δευτεροβαθμιο οργανο στο οποιο συμμετεχει η μεγαλη πλειοψηφια των ελληνοκυπριακων φοιτητικων ενωσεων υποστηριξε πληρως την αποφαση του Συμβουλιου Αξιολογησης και αρνηθηκε να υποστηριξει το αιτημα των φοιτητων με την δικαιολογια οτι αυτο σημαινει ενισχυση της ιδιωτικης παιδειας σε βαρος της δημοσιας και οτι ερχεται σε αντιπαραθεση με τους αποφοιτους των δημοσιων σχολων τριτοβαθμιας εκπαιδευσης, ΑΤΙ, Πανεπιστημιο, Νοσηλευτικη κλπ.

Ζητησαν μαλιστα απο τους φοιτητες των ΙΣΤΕ αντι να στρεφονται εναντια στο κρατος και να ζητουν αναγνωριση, να στραφουν εναντια στους ιδιοχτητες των ΙΣΤΕ και να ζητησουν αναβαθμιση των εκπαιδευτικων προγραμματων που τους προσφερουν και τους κατακριναν «*που δεν αγωνιστηκαν οταν επρεπε για διασφαλιση ποιοτικης εκπαιδευσης στις ΙΣΤΕ*».

Ενισχυση των σχολαρχων;

Το επιχειρημα για ενισχυση της ιδιωτικης εκπαιδευσης ειναι ψευτοεπιχειρημα.

Οι φοιτητες που κατεβηκαν στους δρομους δεν κατεβηκαν για να στηριξουν τα συμφεροντα του Φριδερικου ή του Φιλιπς, αλλα για το δικαιωμα τους οταν αποφοιτησουν να βρουν μια δουλεια με ενα αξιοπρεπη μισθο. Αυτο σημαινει γι' αυτους η αναγνωριση των πτυχιων τους και οχι γιατι θελουν να υποστηριξουν τους σχολαρχες ή την ιδιωτικη εκπαιδευση.

Αν σημερα οι σχολαρχες καταφεραν να τραβηξουν με το μερος τους τους φοιτητες των ΙΣΤΕ ειναι γιατι η ΠΟΦΝΕ τους εγκατελειψε και αρνηθηκε να υποστηριξει τα δικαιωματα τους και τα συμφεροντα τους.

Το επιχειρημα οτι η αναγνωριση των πτυχιων των φοιτητων των ΙΣΤΕ τους φερνει σε αντιπαραθεση με τους αποφοιτους των δημοσιων σχολων τριτοβαθμιας εκπαιδευσης δεν στεκει. Αυτη ειναι μια ψευτικη αντιπαραθεση. Αυτος που ευθυνεται για την ελλειψη δουλειων, και τους χαμηλους μισθους ειναι η αγορα. Το συστημα που εχει σαν προτεραιοτητα του το κερδος και οχι τις ανθρωπινες αναγκες, που δεν ενδιαφερεται αν στα νοσοκομεια περιμενουν ουρες οι αρρωστοι τη στιγμη που υπαρχουν εκατοταδες γιατροι και νοσοκομοι ανεργοι. Το συστημα που δεν ενδιαφερεται αν η δημοσια εκπαιδευση υποβαθμιζεται την στιγμη που υπαρχουν χιλιαδες ανεργοι εκπαιδευτικοι.

Ειναι το ιδιο συστημα που στερησε τη δωρεα και δημοσια παιδεια απο τις χιλιαδες φοιτητες των ΙΣΤΕ. Η κυβερνηση ερχεται τωρα να τους θυματοποιησει για δευτερη φορα και μαλιστα με τη συμφωνη γνωμη της ΠΟΦΝΕ.

Καπιταλιστικη αξιολογηση

Τα επιχειρηματα για αναγκη «αξιολογησης» ξεχνουν οτι ζουμε σε μια κοινωνια χωρισμενη σε ταξεις και οτι αυτοι που εχουν τον ελεγχο της κοινωνιας, η ταξη των κεφαλαιοκρατων ενδιαφερονται μονο για τα συμφεροντα τους. Ολα τα βλεπουν μεσα απο αυτο το φακο. Η «αξιολογηση» στο καπιταλισμο δεν εχει να κανει με γνωσεις και ικανοτητες που μπορουν να εξυπηρετησουν τις αναγκες των ανθρωπων αλλα να δωσει την δυνατοτητα στους καπιταλιστες να ελεγχουν ποιοι θα τους κανουν καλητερα τη δουλεια τους και με χαμηλοτερο κοστος. Η μη αναγνωρηση των πτυχιων των ΙΣΤΕ τους μονους που οφελει ειναι τους εργοδοτες που θα μπορουν να τους προσλαμβανουν με χαμηλοτερους μισθους.

Το ιδιο εγινε παλιοτερα και με το ΑΤΙ. Η κυβερνηση δεν τους αναγνωριζε τα πτυχια γιατι ταχα δεν ηταν «ισαξιοι» με αλλους που ερχονταν απο το εξωτερικο. Αυτο δεν ηταν παρα μια δικαιολογια για να τους μετατρεψει σε φτηνο ειδικευμενο εργατικο δυναμικο, τοσο για τον εαυτο της οσο και για τα μεγαλογραφεια των αρχιτεκτονων, των μηχανηκων, των ηλεκτρολογων και αλλων. Τελικα οι αποφοιτοι του ΑΤΙ που ταχα δεν αξιζαν ηταν αυτοι που στελεχωσαν ολους τους κρατικους, ημικρατικους οργανισμους και τις περισσοτερες επιχειρησεις του ιδιωτικου τομεα. Το μονο που στοχευε η μη αναγνωριση των πτυχιων τους ηταν να πληρωνονται λιγοτερα.

Να κρατικοποιηθουν

Ειναι υποκρισια η κυβερνηση να παρουσιαζεται οτι ενδιαφερεται για το επιπεδο των σπουδων που προσφερουν οι ΙΣΤΕ, την στιγμη που με την πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων ξηλωνει τη δημοσια εκπαιδευση. Πολλα σχολεια υπολειτουργουν γιατι δεν εχουν θερμανση ή αιθουσες. Πολλοι μαθητες ακομα δεν πηραν βιβλια ενω οι τριαντα και τριαντapεντε μαθητες στη ταξη κανουν τη μαθηση σχεδον αδυνατη. Για ποιο επιπεδο εκπαιδευσης μπορει να μιλα, κατω απο τετειες συνθηκες η κυβερνηση.

Ακομα και το πανεπιστημιο, «το διαμαντι της παιδειας μας» εχει τα μαυρα του τα χαλια. Οι φοιτητες αναγκαζονται να κανουν μαθηματα απο το πρωϊ μεχρι το βραδυ γιατι δεν υπαρχουν αιθουσες, η βιβλιοθηκη υπολειτουργει, χωροι ψυχαγωγιας δεν υπαρχουν. Ενω οι αναγκες φετος αυξηθηκαν σε πολυ μεγαλητερο βαθμο απο περυσι, η κυβερνηση εκοψε 2 εκατομμυρια λιρες απο τον προϋπολογισμο του Πανεπιστημιου.

Για ποιο επιπεδο σπουδων και ποια αξιολογηση μπορει να μιλα κανενας μεσα σε αυτο το βρωμικο συστημα που ολα τα μετρα σε κερδη.

Αν η κυβερνηση ενδιαφερεται για το επιπεδο της εκπαιδευσης ας δωσει λεφτα για την δημοσια παιδεια. Αν ανησυχει απο το επιπεδο εκπαιδευσης των ΙΣΤΕ ας τις παρει απο τους κερδοσκοπους σχολαρχες, χωρις καμια αποζημιωση και ας τις ενταξει στην δημοσια εκπαιδευση.

Αυτα θα επρεπε να ζητα η ΠΟΦΝΕ και οχι να στρεφεται εναντια στους φοιτητες των ΙΣΤΕ και να τους κατηγορει οτι πηγαν με τους σχολαρχες. Αν υποστηριζε το αιτημα τους για αναγνωριση και ζητουσε την ενταξη τους στην δημοσια εκπαιδευση τοτε θα μπορουσε να ενωσει τους φοιτητες των δημοσιων και ιδιωτικων σχολων τριτοβαθμιας εκπαιδευσης και να τους στρεψει εναντια και στην κυβερνηση και στους κερδοσκοπους ιδιοχτητες των ΙΣΤΕ.

Ντινος Αγιομαμιτης

Λεφτα για τ
οχι για τ
και την α

Μετα απο αποφαση της Παγκυπριας Συντονιστικης των Μαθητων ΠΣΕΜ, οι μαθητες των Λυκειων σε ολες τις πολεις, κατεβηκαν στις 23 του Γεναρη σε μονοωρη αποχη απο τα μαθηματα. Η παγκυπρια αποχη των μαθητων ηρθε μετα απο μια σειρα διαμαρτυριες σε διαφορα σχολεια.

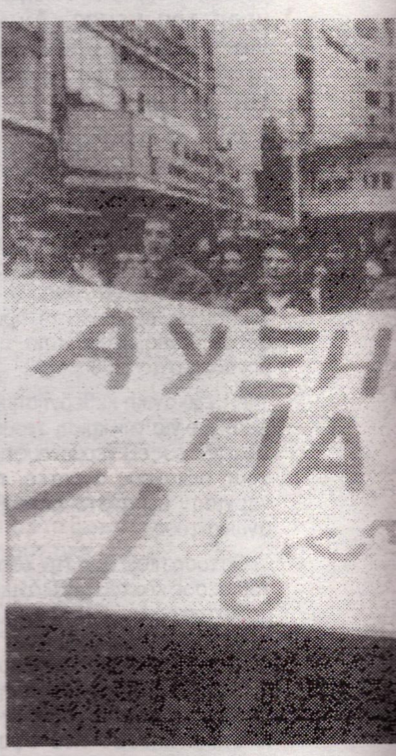

Κυριο αιτημα των μαθητων ειναι η θερμανση αφου παρολες τις υποσχεσεις του υπουργειου η πλειοψηφια των σχολειων παραμενει ακομα χωρις θερμανση, ενω η επιβολη της σχολικης στολης και η απαγορευση να φορουν ρουχα που να ανταποκρινονται στις καιρικες συνθηκες, οπως παντελονια για τις μαθητριες, μεγαλωνει το προβλημα.

Αλλο αιτημα των μαθητων ειναι να καλυφτουν αμεσως οι αναγκες σε κτηριακες εγκαταστασεις και να σταματησουν τα μετακινουμενα τμηματα. Ακομα πολλα σχολεια εχουν λυομενες αιθουσες που ειναι τελειως ακαταλληλες, ενω αλλες ειναι τοσο χαλια που βαζουν σε κινδυνο ακομα και την ιδια την ασφαλεια των μαθητων. Ακομα, ενω η σχολικη χρονια ξεκινησε εδω και τεσσερεις μηνες αρκετα σχολεια δεν εχουν παρει βιβλια και σε αλλα που σταληκαν ειναι ακαταλληλα.

αντιδρασεις

Η Υπουργος Παιδειας, κατηγορησε τους μαθητες σαν ανωριμους, οτι «ξεσηκωνονται για ψυλλου πηδημα» και χαρακτηρησε την αποχη σαν «αχρειαστη». Δηλωνει ακομα υποκριτικα οτι «η θεση των μαθητων ειναι στα μαθηματα τους». Ξεχνα βεβαια πως το ιδιο το υπουργειο της ειναι που ενθαρυνει τους μαθητες να αφηνουν τα σχολεια για να κανουν αντικατοχικες διαδηλωσεις. Τοτε οχι μονο δεν τους αποκαλει ανωριμους αλλα τους γραφει και ποιηματα. Για την υπουργο οι μαθητες πρεπει να αγωνιζονται μονο για τα «ελληνοχριστιανικα ιδεωδη» οπως θελουν να αποκαλουν τα συμφεροντα της ελληνοκυπριακης αρχουσας ταξης και οχι για τα δικα τους συμφεροντα. Ετσι καθε αλλος αγωνας, για καλητερες συνθηκες στα σχολεια ή για καλητερους μισθους προσληψης οταν θα αποφοιτησουν ειναι αχρειαστος.

Αξιοσημειωτο ομως ειναι οτι η Αγγελιδου παρολο που προσπαθησε να μειωση την σημασια της μαθητικης κινητοποιησης, ετρεξε την μερα της αποχης να επισκεφτει διαφορα σχολεια στη Λαρνακα και να μοιρασει υποσχεσεις για επιλυση των προβλήματων, δειχνωντας ετσι και τον φοβο της για κλιμακωση των αντιδρασειων.

Εκτος απο το Υπουργειο Παιδειας την αποχη των μαθητων σαμποταρε και η μαθητικη κινηση της ΝΕΔΗΣΥ (ΜΑΚΙ), συνεχιζοντας την διασπαστικη της τακτικη οπως εκανε και προηγουμενα στις κινητοποιησεις για αναγνωριση του μαθητικου συνδικαλισμου. Η ταυτηση της με την κυβερνηση ειναι πια ολοφανερη. Η μαχητικοτητα της ΜΑΚΙ εξαντληται στις εθνικιστικες εκδηλωσεις και την ενωσιολογια.

λιτοτητα

Η πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων στην εκπαιδευση, κανει τα προβληματα στα σχολεια να μεγαλωνουν χρονο με το χρονο. Τα τελευταια χρονια η κατασταση εχει γινει πραγματικα πολυ ασχημη. Οι μαθητες στριμωχνονται πολλες φορες πανω απο τριαντα μεσα στη ταξη. Οι ελλειψεις και η εντατικοποιηση σκοτωνουν μαθητες και καθηγητες. Το επιπεδο της εκπαιδευσης πεφτει συνεχεια. Τα φροντιστηρια εχουν γινει πια μερος της καθημερινης ζωης των μαθητων και ενα τεραστιο κονδυλι για την οικογενεια τους.

Η κυβερνηση προσπαθει να φορτωσει το βαρος της εκπαιδευσης στις πλατες των μαθητων και γονιων. Εχει καθιερωθει πια καθε αρχη της σχολικης χρονιας να καλουνται οι γονιοι να πληρωσουν απο 5 λιρες περιπου για να μπει θερμανση στο σχολειο των παιδιων τους με την προυποθεση οτι θα βαλει ταχα τα υπολοιπα που θα χρειαστουν, το Υπουργειο Παιδειας. Πολλες ομως ειναι οι φορες που γονεις καλουνται να πληρωσουν ξανα και ξανα καθε χρονο, χωρις να γινεται τιποτα γιατι τα λεφτα δεν φτανουν. Πολλες φορες οι ιδιοι οι συνδεσμοι γονεων καλουνται και πληρωνουν για φωτοτυπικες, για χαρτι και καθε τι αλλο που θα αποφασισει το υπουργειο ή ο διευθυντης του σχολειου.

Αυτη η κατασταση που συνεχιζεται για χρονια ειναι που εκανε το ποτηρι να ξεχυλησει αφου φανηκε οτι το υπουργειο δεν ειναι διαθετειμενο να δωσει λεφτα για τις αναγκες των σχολειων και προσπαθει να την βγαλει με μιλλοσφογγισματα.

Οι γονεις των μαθητων δεν εχουν καμια υποχρωση να πληρωνουν. Ειναι υποχρεωση του κρατους να αναλαβει το συνολο των εξοδων στην εκπαιδευση ειτε αυτο αφορα την θερμανση ειτε τα βιβλια ειτε την επισκευη των σχολειων. Η δικαιολογια οτι δεν υπαρχουν λεφτα ειναι χοντρο ψεμα.

Τα ποσά που ξοδευει η κυβερνηση για στρατιωτικους εξοπλισμους ειναι τεραστια. Μονο τα λεφτα που ξοδευτηκαν για το «Νικηφορο» τον περασμενο Οκτωβρη μπορουσαν να καλυψουν τις αναγκες ολων των σχολειων σε θερμανση. Οι προτεραιοτητες της κυβερνησης ομως ειναι αλλες. Προτιμα να δινει λεφτα για οπλα στους στρατοκρατες και φοροαπαλαγες στους βιομηχανους, παρα για τις αναγκες των μαθητων.

Τα ποσά που δινει σημερα η κυβερνηση για την Παιδεια ειναι ψιχουλα μπροστα τις αναγκες που υπαρχουν

...την παιδεια ...στρατο ...στυνομια

και δεν αποτελουν παρα ενα ελαχιστο ποσοστο των οσων ξοδευονται για πολεμικους εξοπλισμους, ή για ενισχυση των ΜΜΑΔ και της αστυνομιας.

οργανωση

Η κυβερνηση και οι υποστηρικτες της χρειαζονται μια δυναμικη απαντηση. Πρεπει να ξεσκεπαστει και να καταγγελτει η κυβερνητικη πολιτικη της λιτοτητα και των περικοπων που ειναι υπευθυνη για τα προβληματα στα σχολεια, για τα ακαταλληλα κτηρια, την ελλειψη βιλβιων και καθηγητων, τις εκπαιδευτικες μεταρρυθμισεις που στερουν το δικαιωμα μορφωσης στην πλειοψηφια των μαθητων.

Η ΠΣΕΜ πρεπει να οργανωσει την συνεχεια του αγωνα, να μην αφησει την διαθεση των μαθητων να παει χαμενη. Πρεπει να την οργανωσει και να την συντονισει για να μπορεσει να εκφραστει σε ενα αντικυβερνητικο κινημα που να βαζει μπροστα την προοπτικη της ανατροπης της πολιτικης της Αγγελιδου στα σχολεια.

Η μονοωρη αποχη ηταν σημαντικη γιατι ηταν η πρωτη κοινη δραση που καλεστηκε σε ολα τα σχολεια. Εδειξε ομως και τις αδυναμιες και απειριες που εχει να ξεπερασει το μαθητικο κινημα. Την ωρα της αποχης οι μαθητες εμειναν απλως εξω απο τις ταξεις χωρις να οργανωθει καποια συζητηση ή εκδηλωση για τα προβληματα τους και πως μπορουν να τα παλεψουν. Σαν αποτελεσμα σε καποια σχολεια η μαθητες την ωρα της αποχης εκαναν μαθημα ενω αλλοι σχολασαν απλως μια ωρα πιο νωρις. Πολλοι μαθητες δεν ενημερωθηκαν απο τα συμβουλια για την αποχη, δινωντας την ευκαιρια στα ΜΜΕ να κατασυκοφαντουν τον αγωνα τους, οτι ταχα η πλειοψηφια των μαθητων δεν ηξερε γιατι εκανε αποχη.

Την ωρα της αποχης επρεπε να γινουν Γενικες Συνελευσεις για να δωσουν την ευκαιρια στους μαθητες να συζητησουν τα προβληματα που υπαρχουν και για το πως να οργανωσουν τον αγωνα τους καλητερα. Αυτο θα εδινε την δυνατοτητα στο καθε μαθητη να νοιωσει οτι ειναι μερος αυτου του αγωνα, οτι παιρνει μερος στις αποφασεις, ψηφιζει και δεσμευεται μαζι με τους αλλους μαθητες και νοιωθει την συλλογικη τους δυναμη. Ακομα ηταν σημαντικο να γινουν Γ.Σ και να αποφασισουν οτι σε περιπτωση αποβολων, δεν θα εμπαιναν στις ταξεις μεχρι να αποσυρθουν ολες οι αποβολες. Αυτο θα εδινε περισσοτερη αυτοπεποιθηση και θαρρος στους μαθητες να αντιμετωπισουν τις πιεσεις της διευθυνσης και του υπουργειου και θα μπορουσε να αποτρεψει την θυματοποιηση που υπηρξε σε καποια σχολεια.

κλιμακωση

Καθε πιστωση χρονου στην Αγγελιδου σπαζει την αυτοπεποιθηση των μαθητων και ενισχυει την θεση του υπουργειου παιδειας. Η μονοωρη αποχη δεν πρεπει να ειναι μια ακομα κινητοποιηση που θα μεινει χωρις συνεχεια. Μπορει και πρεπει να γινει η αρχη νεων κινητοποιησεων.

Η ΠΣΕΜ πρεπει να μπει μπροστα σε αυτο τον αγωνα και οχι να τραβηχτει σε ατερμονες διαπραγματευσεις με την Αγγελιδου. Η Αγγελιδου και η κυβερνηση της εχουν τις δικες τους προτεραιοτητες και δεν πειθονται απο λογικα και δικαια επιχειρηματα. Γι αυτους η μονη λογικη που υπαρχει ειναι τα συμφεροντα της ταξης που αντιπροσωπευουν, των βιομηχανων, των ξενοδοχων, των εμπορων και των στρατοκρατων.

Η κυβερνηση θα υποχωρησει μονο αν πιεστει. Και πιεση στην κυβερνηση οι μαθητες μπορουν να βαλουν μονο με τις κινητοποιησεις τους. Η παγκυπρια αποχη εστω και κουτσουρεμενα που εγινε, μονο για μια ωρα και ανοργανωτα, αναγκασε την Αγγελιδου να παρει σβαρνα τα σχολεια και να προσπαθει να καθυσηχασει τον θυμο και την αγανακτηση των μαθητων. Η συνεχεια με μια 24ωρη και μια πορεια στο υπουργειο θα την κανουν να τρεχει ενω' η κλιμακωση με αλλες κινητοποιησεις οπως καταληψεις θα τις βαλουν φωτια στα μπατζακια της.

Προς αυτη την κατευθυνση πρεπει να δουλεψουν οι μαθητες που δεν θελουν να γινονται τα θυματα της πολιτικης της λιτοτητας και των περικοπων της κυβερνησης Κληριδη.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΠΡΑΞΗ

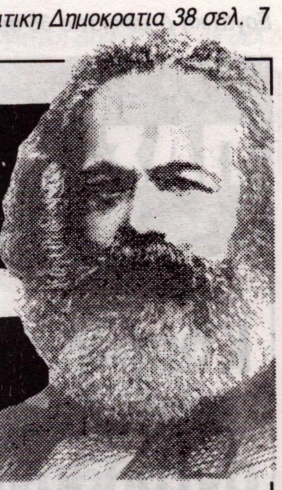

Μπορει ο σοσιαλισμος να ερθει μεσα απο το κοινοβουλιο;

Για δεκαετιες ολοκληρες μεσα στην αριστερα κυριαρχουσε η αποψη οτι ο Σοσιαλισμος ηταν ταυτοσημος με την κρατικη παρεμβαση. Για να γινει δεν χρειαζονταν παρα μια προοδευτικη κυβερνηση που θα επαιρνε τον ελεγχο του κρατους και θα προχωρουσε σε μια σειρα απο κρατικοποιησεις. Ο Σοσιαλισμος εφτασε να ειναι συνωνυμο των κρατικοποιησεων.

Η αποψη αυτη ειχε τις ριζες της, απο την μια στην επικρατηση του σταλινισμου στην Ρωσια και απο την αλλη στην κυριαρχια των ιδεων του Κευνς στη δυτικη σοσιαλδημοκρατια. Ηταν μια αποψη που ερχοταν να ανατρεψει ολη την επαναστατικη παραδοση του Μαρξ και του Εγκελς, την παραδοση του Οκτωβρη, του Λενιν, του Τροτσκι, των Μπολσεβικων, την παραδοση των εργατικων συμβουλιων, της εργατικης δημοκρατιας.

Η καταρρευση του σταλινισμου στην Ρωσια και η κριση της σοσιαλδημοκρατιας στην δυτικη Ευρωπη εσπρωξε τα κομματα τις Αριστερας που ηταν προσανατολισμενα σε τετοιες επιλογες ακομα πιο δεξια. Σημερα προσπαθουν να απαλυψουν απο τα καταστατικα τους καθετι που εχει σχεση με την επαναστατικη παραδοση υποστηριζοντας οτι οι ιδεες για την ανατροπη του αστικου κρατους και η διχτατορια του προλεταριατου ειναι που οδηγησαν στο σταλινισμο.

Υποστηριζουν οτι η ιστορικη εμπειρια εδειξε οτι μονο ενας ειναι ο σιγουρος και ο ασφαλισμενος δρομος για να φθασουμε στο σοσιαλισμο αποφευγοντας τα λαθη του παρελθοντος. Ο κοινοβουλευτικος δρομος. Σ'αυτη την κατευθυνση κινηται και το ΑΚΕΛ μεσα απο την εκδοση του «η δικη μας αντιληψη για το σοσιαλισμο» οπου βασικα ξεκαθαριζει οτι ο δρομος για το σοσιαλισμο περνα μεσα απο το κοινοβουλιο.

Σημερα σαν το αριστερο κομμα της αντιπολιτευσης το ΑΚΕΛ δειχνει προς τους εργατες το κοινοβουλιο σαν το πεδιο οπου θα πρεπει να δωθουν ολες οι μαχες εναντια στην πολιτικη της κυβερνησης. Το ζητημα των 62, η αυξηση του Φ.Π.Α, το αντιαπεργιακο νομοσχεδιο, το προσφατο παραδειγμα με την κατεδαφιση των αποθηκων Θεοδοσιου στην Λεμεσο ειναι μονο μερικα χαρακτηριστικα παραδειγματα πως προσανατολιζει τις αντιδρασεις στο κοινοβουλιο εκτονωνοντας στην ουσια και αποπροσανατολιζοντας την εργατικη αγαναχτηση.

Το εργατικο κινημα, η δραση των ιδιων των εργατικων μαζων μπορει να παιξει μονο βοηθητικο και ενισχυτικο ρολο στη προσπαθεια των βουλευτων στη βουλη.

Στην βουλη λοιπον συμφωνα με το ΑΚΕΛ ειναι το ναι ή το οχι. Γι'αυτο μια αριστερη προοδευτικη πλειοψηφια στην βουλη μπορει να δωσει με καλυτερες προοπτικες αυτες τις μαχες. Ειναι ομως ετσι τα πραγματα;

Ποιος εχει την εξουσια;

Το λαθος των κομματων που πιστευουν, ή τουλαχιστον υποσχονται στους οπαδους τους, πως θα αλλαξουν τον κοσμο μεσα απο την Βουλη, ξεκινα απο την ψευδαισθηση πως το κοινοβουλιο ειναι το πραγματικο κεντρο εξουσιας.

Αυτη η ψευδαισθηση καλιεργειται συστηματικα απο τους καπιταλιστες. Για να πετυχουν μεγαλυτερη πολιτικη σταθεροτητα, προσπαθουν να πεισουν τους εργατες πως μπορει ο καθενας ξεχωριστα μεσα απο την ψηφο του να επιρεαζει την πολιτικη εξουσια. Πως ψηφιζοντας εχουν την δυναμη να αλλαζουν τις πολιτικες και οικονομικες προτεραιοτητες του συστηματος.

Η πραγματικοτητα ειναι εντελως διαφορετικη. Η οικονομια, η πραγματικη βαση της εξουσιας βρισκεται στα χερια της αρχουσας ταξης κι'αυτο ειναι κατι που δεν μπορουν οι εργατες να το αλλαξουν μεσα απο τις εκλογες. Για την αρχουσα ταξη το κριτηριο των αποφασεων παραμενει το κερδος και οχι το αποτελεσμα των εκλογων και η θεληση των εργατων.

Σε κανονικες συνθηκες στηριζουν την δεξια το δικο τους κομμα. Ομως κατω απο την πιεση του εργατικου κινηματος μπορουν να ανεχθουν μια κυβερνηση αριστερη ή που να στηριζεται απο την αριστερα, αρκει αυτη να μην απειλει να τους ανατρεψει και να εχουν την δυναμη να της υπαγορευουν την πολιτικη τους.

Η κυβερνηση Βασιλειου ηταν μια τετοια κυβερνηση. Μπορει να στηριζονταν απο την αριστερα ομως η πολιτικη της ηταν προσανατολισμενη στην εξυπηρετηση των οικονομικων συμφεροντων της αρχουσας ταξης. Κανενα προβλημα δεν ειχε η κυβερνηση Βασιλειου να προτεινει την επιβολη του Φ.Π.Α σε 10% και η βουλη να το κατεβασει στο 5%, αυξανοντας το μετα σε 8%. Κανενα προβλημα δεν ειχε να απειλησει τους απεργους στα νοσοκομεια ή στο Βασιλικο με επιστρατευση ή να στειλει την αστυνομια να συλλαβει τους απεργους στο λιμανι της Λεμεσου.

Το κοινοβουλιο ειναι το βημα απο το οποιο εκστομιζονται τα μεγαλα λογια για λαϊκη καταναλωση ενω ταυτοχρονα οι πραγματικες αποφασεις για τις τυχες της οικονομιας και ολοκληρης της κοινωνιας παιρνονται στα κλειστα κεντρα που ελεγχει η αρχουσα ταξη, στις τραπεζες και τα διοικητικα συμβουλια των επιχειρησεων, στα Γενικα Επιτελεια του Στρατου και της αστυνομιας, στα αδυτα της μυστικης διπλωματιας.

Η οικονομικη, πολιτικη και ιδεολογικη δυναμη της αρχουσας ταξης δεν υποκειται σε κανενα κοινοβουλευτικο ελεγχο. Οι καπιταλιστες και οι μη εκλεγμενοι γραφειοκρατες και τεχνοκρατες που ελεγχουν στην ουσια την κρατικη μηχανη, ειναι σε θεση να εκβιαζουν ή να εξαγοραζουν καθε κοινοβουλευτικη πλειοψηφια φερνοντας την με τα νερα τους.

Αν για παραδειγμα μια αριστερη πλειοψηφια στην βουλη περασει ενα νομο που να τιμωρουνται οι επιχειρηματιες για την φοροδιαφυγη και την φυγαδευση κεφαλαιων, ο νομος αυτος θα μεινει στο ραφι, στην πραξη δεν θα εφαρμοστει. Η βουλη δεν εχει καμια δυναμη να εφαρμοσει τους νομους που ψηφιζει αν αυτοι στρεφονται εναντια στα συμφεροντα της αρχουσας ταξης. Εδω και χρονια η βουλη εχει περασει το νομο για την ισομισθια ανδρων και γυναικων στην πραξη ομως τιποτα δεν εχει γινει γιατι στα εργοστασια αυτο που εφαρμοζεται ειναι ο νομος του εργοδοτη και καμια κοινοβουλευτικη πλειοψηφια δεν μπορει να το αλλαξει αυτο. Για χρονια υπαρχει νομοθεσια για τους κανονισμους ασφαλειας στους χωρους δουλειας. Τα εργατικα ατυχηματα ομως αυξανουν συνεχως και οι εργοδοτες την γλυτωνουν με μικρα προστιματα.

Ο αλλος δρομος

Στην πραξη, η υποσχεση του κοινοβουλευτικου δρομου προς το σοσιαλισμο, σημαινει την πληρη εγκαταλειψη του σοσιαλισμου. Οι εργατες δεν μπορουν να περιμενουν οτι μεσα απο το κοινοβουλιο μπορει να αλλαξει η ζωη τους. Καθε απεργια καθε κινητοποιηση των ιδιων των εργατων εχει πολυ περισσοτερα να τους προσφερει παρα ο πιο αριστερος βουλευτης. Οι εργατες μεσα απο την δικη τους δραση αποκτουν συνειδηση για την τεραστια δυναμη που εχουν στα χερια τους σαν μια ταξη μεσα στην κοινωνια που εχει την δυναμη οχι απλα να πετυχει καποιες μεταρρυθμισης αλλα και να ανατρεψει την ιδια την παλια κοινωνια.

Η μοναδικη φορα που η εργατικη ταξη εκπληρωσε νικηφορα αυτο το καθηκον ηταν η Ρωσικη Επανασταση, τον Οκτωβρη του 1917. Ο επαναστατικος δρομος των Σοβιετ και των Μπολσεβικων παραμενει η μοναδικη λυση στα αδιεξοδα της κοινοβουλευτικης μεταρρυθμισης. Οι εργατες για να νικησουν δεν μπορουν να αρκεστουν στο να στειλουν δικους τους αντιπροσωπους να διαχειριστουν την παλια κοινωνια. Εχουν να ανατρεψουν τους καπιταλιστες. Να παρουν την οικονομικη δυναμη και να οργανωσουν την παραγωγη και την κοινωνια συλλογικα, με κριτηριο τις ανθρωπινες αναγκες και οχι το κερδος.

Εχουν να ανατρεψουν το παλιο κρατος και τους μηχανισμους του και να το αντικαταστησουν με την δικη τους δημοκρατικη εξουσια που θα στηριζεται στη συμμετοχη και οχι τον αποκλεισμο και την καταπιεση των εργατικων μαζων. Εχουν να αντικαταστησουν τον εθνικισμο και τους ανταγωνισμους των καπιταλιστων που οδηγουν στους πολεμους με το διεθνισμο και την εργατικη αλληλεγγυη.

Με μια τετοια στρατηγικη αξιζει να παλεψουμε σημερα. Για να κερδιζουμε στις αμεσες καθημερινες μαχες, απαλλαγμενοι απο τις φωνες για συναινεση και αυτοσυγκρατηση. Για να χτιζουμε τη δυναμη που, μεσα στην κριση του καπιταλισμου, μπορει να μετατρεψει τις ηττες της δεξιας σε οριστικη νικη των εργατων, σε νικη του σοσιαλισμου.

Πετρος Μιχαηλ

ΠΑΣΥΔΥ

Κοροϊδια η συμφωνια ανταλλαγης των αργιων

Τον τελευταιο καιρο η Κυβερνηση εκτος απο την επιθεση που εξαπελυσε εναντια στην εργατικη ταξη με το αντιαπεργιακο νομοσχεδιο, την προσπαθεια να κουτσουρεψει την ΑΤΑ το παγωμα των συμβασεων, εχει καταφερει με υπουλο τροπο να φαει ενα κεκτημενο απο τους εργαζομενους στην Δημοσια Υπηρεσια με την συμφωνη γνωμη της ΠΑΣΥΔΥ.

Η κυβερνηση προτεινε και η ΠΑΣΥΔΥ συμφωνησε, οι τεσσερις μεταφερομενες αργιες οι οποιες ηταν η 25η Μαρτιου, η 1η Μαιου, η 28η Οκτωβριου, και η 1η Ιανουαριου δεν θα μεταφερονται πια και σαν ανταλλαγμα θα παραχωρηθη η 24η Δεκεμβριου σαν αργια για την Δημοσια Υπηρεσια.

Η δικαιολογια της Κυβερνησης για αυτη την κινηση ειναι οτι προσπαθει να εναρμονηση τις αργιες της Δημοσιας Υπηρεσιας με τον Ημικρατικο τομεα. Η ΠΑΣΥΔΥ προβαλε σαν νικη των εργαζομενων αυτη τη συμφωνια.

Ειναι αρκετο να ριξη καποιος μια ματια στα χρονια που ακολουθουν, και τοτε θα καταλαβει ποια ειναι η πραγματικοτητα.

Για τα επομενα 25 χρονια οι εργαζομενοι στο Δημοσιο θα χασουν απο την μη μεταφορα των τεσσαρων αργιων 15 μερες που τυγχανει να ειναι Κυριακη και θα κερδισουν 18 μερες συνολο απο τις αργιες της 24ης Δεκεμριου. Για το επομενο τεταρτο του αιωνα δηλαδη το πραγματικο κερδος των Δημοσιων Υπαλληλων θα ειναι 3 μερες.

Ο "διακανονισμος" αυτος λοιπον ουτε για αστειο δεν μπορει να χαρακτηρισθει νικη των εργαζομενων. Απεναντιας ειναι ενα δωρο αδωρο για τους χιλιαδες Δημοσιους Υπαλληλους. Αυτοι μαλιστα που αφυπηρετουν στα επομενα λιγα χρονια θα χασουν αφου πολλες απο αυτες τις αργιες που μεταφερονταν πεφτουν Κυριακη.

Τζενιφερ Λαβιτορια

ΑΠΟΘΗΚΕΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ

ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΤΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ!

Στις 20 Γεναρη ο Αντωνης Χατζηπαυλου δηλωνε με τον χαρακτηριστικο Συναγερμικο αυταρχισμο οτι *"η κατεδαφιση θα γινει ουτως ή αλλως"*. Αφηνε ετσι να διαφανουν τα τρομοκρατικα μεσα που θα επιστρατευε για να καταστειλει αυτους που ειχαν κινητοποιηθει για τη διασωση των αποθηκων Θεοδοσιου στον παραλιακο δρομο της Λεμεσου.

Δυο μερες αργοτερα και η ωρα 3 περασμενα μεσανυκτα, τα ΜΜΑΔ εβαζαν σε εφαρμογη το επιχειρησιακο σχεδιο που καταστρωσαν μαζι με τον Δημαρχο Λεμεσου, ο Υπουργος της σφαγης στη Χλωρακα Αλεκος Ευαγγελου, ο Υπουργος Εσωτερικων Ντινος Μιχαηλιδης και ο Αστυνομικος Διευθυντης Αντρεας Στεφανου .

Στο Σκοταδι

"Τακ-τακ-τακ να τελειωνουμε" φαινεται ηταν το γενικο προσταγμα που δοθηκε στους 200 ΜΜΑΔιτες.

Αφου η αστυνομια απεκλεισε την περιοχη σε ακτινα δυο χιλιομετρων, τα ΜΜΑΔ με δακρυγονα και ηλεκτροφορα γκλομπ ξυλοφορτωσαν οσους απο τους 250 διαδηλωτες προσπαθησαν να εμοδισουν την κατεδαφιση των αποθηκων.

Αναμεσα στα θυματα της βαρβαροτητας των ΜΜΑΔ και οι βουλευτες του ΑΚΕΛ Ανδρεας Χριστου και Κικης Καζαμιας.

Την ιδια μερα, δημοσιογραφοι μετεδιδαν απο το ραδιοφωνο οτι ο αρχηγος της αστυνομιας "ζητησε" απο τους τηλεοπτικους σταθμους να μην προβαλουν σκηνες απο την αστυνομικη επιχειριση "γιατι μπορουσαν να σοκαρουν".

Οι σταθμοι τελικα εδειξαν μονο τα συντριμια που αφησαν πισω τους οι μπουλντοζες και τα ΜΜΑΔ. Ο Λογος που ηταν ο μονος που ειχε αυθεντικες σκηνες απο τις συγκρουσεις και την κατεδαφιση βρεθηκε κατα διαβολικη συμπτωση την ωρα των ειδησεων να αντιμετωπιζει προβληματα με τους πομπους αναμεταδοσης, που σχολιαστηκαν πλατεια σαν αποτελεσμα δολιοφθορας.

Συμφεροντα

Γιατι ολη αυτη η μανια απο πλευρας κυβερνησης και Δημαρχου;

Τη "θεα προς τη θαλασσα" ο Αντωνης Χατζηπαυλου δεν την ηθελε ασφαλως για τους δημοτες της Λεμεσου.

Για τον απλο κοσμο ολοκληρη σχεδον η εκταση της παραλιας της πολης ειναι απροσβατη, αποκλεισμενη απο το τεραστιο μπετονενιο τειχος των ξενοδοχιακων συγκροτηματων. Αυτα κι'αν χρειζονται μπουλντοζα...

Την κατεδαφηση των αποθηκων Θεοδοσιου υπαγορευαν και παλι τα οικονομικα συμφεροντα των επιχειρηματιων της τουριστικης και οικοδομικης βιομηχανιας.

Η "θεα προς τη θαλασσα" του Κου. Χατζηπαυλου προοριζεται για την οικοδομικη εκμεταλευση των οικοπεδων στην περιοχη που μεχρι προσφατα ειχαν για θεα τις αποθηκες.

Τρομοκρατια

Περα ομως απο τα αμεσα οικονομικα συμφεροντα που θελησε να ικανοποιησει η κυβερνηση των αφεντικων, με τη βια των ΜΜΑΔ, θελησε να περασει και ενα γενικοτερο πολιτικο μηνυμα: Οτι η Χλωρακα δεν ηταν ενα μεμονωμενο περιστατικο. Οτι η κυβερνηση του Συναγερμου - παρολο που δονειται απο την οικονομικη κριση και τις συγκρουσεις μεσα στους κολπους της - θα ειναι αδιστακτη απεναντι σε καθε νεολαιο και εργαζομενο που θα σταθει εμποδιο στα αυταρχικα και αντιδραστικα της σχεδια.

Ηταν μια προσπαθεια τρομοκρατησης των μαθητων και των φοιτητων που κινητοποιουνται για βελτιωση των συνθηκων φοιτησης τους στα γυμνασια, στις σχολες και το πανεπιστημιο. Που ζητουν αναγνωριση των πτυχιων τους. Που αντιστεκονται στην αναβιωση του Γριβισμου και στα ελληνοκεντρικα κυβερνητικα προσταγματα.

Ηταν επισης ενα μηνυμα προς ολους τους εργαζομενους που την επομενη περιοδο θα εχουν να δωσουν τη μαχη εναντια στα αντεργατικα νομοσχεδια της κυβερνηση, εναντια στις περικοπες, εναντια στη παγοποιηση των μισθων και τις απολυσεις.

Ειναι αυτη η πολιτικη της κυβερνησης που επετρεψε την επομενη στην αστυνομια να ζητα και τα ρεστα, με τον ισχυρισμο οτι η παρουσια της αποσκοπουσε στο να "προστατευσει" τους διαμαρτυρομενους κι'οτι τελικα ηταν τα ΜΜΑΔ που υπηρξαν θυματα της βιας των διαδηλωτων που υποκινησαν μαλιστα οι βουλευτες του ΑΚΕΛ, Αντρεας Χριστου και Κικης Καζαμιας.

Αντιπολιτευση

Αυτο ηταν το "ευχαριστω" της κυβερνησης προς το ΑΚΕΛ που λιγες μονο μερες προηγουμενα ανακοινωσε οτι θα ψηφισει τους προϋπολογισμους της στη βουλη. Ειναι φανερο οτι η συναινετικη πολιτικη που ακολουθει το ΑΚΕΛ οχι μονο δεν εξευμενιζει την κυβερνηση αλλα την αποθρασυνει ακομη περισσοτερο.

Οι δηλωσεις του Χριστου οτι οι αυτοι που οργανωσαν τη συγκεντρωση στις αποθηκες ηταν ευϋποληπτοι πολιτες - βουλευτες, δημοτικοι συμβουλοι και επιστημονες - και οτι ισως αλλοι απο τους συγκεντρωμενους να παρεκτραπηκαν αφησε εκτεθειμενους τους νεολαιους και εργαζομενους που δικαια αντισταθηκαν στη σαρωτικη βια των ροπαλοφορων με χερια και με δοντια.

Η ηγεσια του ΑΚΕΛ οφειλε να υπερασπισει τους διαδηλωτες που αντισταθηκαν στα ΜΜΑΔ. Η διαθεση οσων βρεθηκαν να συγκρουονται με τα ΜΜΑΔ στις αποθηκες Θεοδοσιου εδειξε τη μονη αντιπολιτευση που φοβαται η κυβερνηση. Ειναι αυτη που μεσα απο την απαιτηση για παραιτηση του Χατζηπαυλου βαζει μπροστα και την προοπτικη για την κατεδαφιση της ιδιας της κυβερνησης. Ειναι αυτη που κλιμακωνει την συγκρουση και την παλη για ανατροπη της και δεν αναστελλει προανακοινωμενες εκδηλωσεις· διαμαρτυριας γιατι ετυχε να συμπιπτουν με το μνημοσυνο του Γριβα.

Δαφνος Οικονομου

Μαρινα Λαρνακας

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Η κυβερνηση εχει αρχισει το μεγαλο φαγοποτι των ιδιωτικοποιησεων για τους καπιταλιστες. Προχωρησε στην εκμισθωση της μαρινας της Λαρνακας σε ιδιωτες.

Κανει το μαυρο-ασπρο και παρουσιαζει την αποφαση της σαν τον μονο δρομο για τον εκσυχρονισμο και την αναπτυξη. Στο ονομα ομως αυτου του «εκσυχρονισμου» οι εργαζομενοι καλουνται να πληρωσουν την νυφη. Η ιδιωτικοποιηση για τους εργαζομενους σημαινει οχι μονο χειροτερες συνθηκες δουλειας αλλα και τον αμεσο κινδυνο να χασουν τις ιδιες τις δουλειες τους. Και ολα αυτα την ωρα που οι εργαζομενοι στην μαρινα Λαρνακας με τη δουλεια τους δημιουργησαν τεραστια κερδη για το κρατος. Συμφωνα με εχτιμησεις της ιδιας της κυβερνησης το κερδος της απο τη λειτουργια της μαρινας ξεπερνα τις 150.000 λιρες το χρονο.

Δεν προκειται για κανενα ειδος «εκσυχρονισμου» και «αναπτυξης». Στην πραγματικοτητα προκειται για κατι πολυ πιο απλο. Προκειτα για την μασα πολλων εκατομμυριων λιρων. Παραχωρει μια επενδυση 7 εκατομμυριων λιρων στους καρχαριες κεφαλαιοκρατες για να την εκμεταλευονται. Το φαγοποτι ομως εχει και συνεχεια, αφου τωρα ετοιμαζεται να τους παραχωρησει και τις μαρινες που ο ιδιος ο ΚΟΤ προνοει μεσα στα σχεδια για την αναπτυξη του ναυτικου τουρισμου. Μελετουν την κατασκευη λιμανιων και νεων μαρινων στην Αχελεια που θα στοιχισει 11 εκ. λιρες και στην Αγια Θεκλα που θα στοιχισει 10 εκ. λιρες και στο Πρωταρα και τις δινουν στους ιδιωτες για εκμεταλευση.

Οι εργαζομενοι στην μαρινα παλευουν να σωσουν τις δουλειες τους απο την κυβερνηση και τα νυχια των επενδυτων. Οι ηγεσιες των συντεχνιων εχουν ταχθει εναντια στις ιδιωτικοποιησεις και εχουν κανει δικες τους προτασεις για εκσυχρονισμο και επεκταση της μαρινας. Ομως η κυβερνηση τους αγνοει προκλητικα.

Οι ηγεσιες των συντεχνιων εκτος απο καλεσματα σε ετοιμοτητα και μια δυο σπασμωδικες 24ωρες, δεν εχουν ακομα προγραμματισει κανενα δυναμικο αγωνα. Ακομα χειροτερα τα επιχειρηματα τους εναντια στην ιδιωτικοποιηση της Μαρινας τα στηριζουν στα «εθνικα συμφεροντα» και την «εθνικη ασφαλεια». Χρησιμοποιουν επιχειρηματα οπως «η κυβερνηση ανοιγει την κερκοπορτα στο ξενο κεφαλαιο», οτι «παραδινει την ασφαλεια εισοδου - εξοδου σε λιμανια, σε ιδιωτες» ειτε οτι η ιδιωτικοποιηση θα ανεβασει τις τιμες και αυτο θα ευνοησει τις μαρινες στο βορρα να τους παρουν τις δουλειες.

Τετοια επιχειρηματα δεν μπορουν να σταματησουν την ιδιωτικοποιηση της μαρινας. Το μονο που καταφερνουν ειναι να καλιεργουν τον σωβινισμο..

Οι ηγεσιες των συντεχνιων αφινουν τον χρονο να περνα χαμενος, την ωρα που η κυβερνηση και και τα αρπακτικα γερακια προχωρουν και προετοιμαζονται. Περιοριζονται σε διαβηματα στη βουλη και περιμενουν απο τους διαφορους βουλευτες και παραγωντες να τους λυσουν το προβλημα. Αυτη η ταχτικη εχει φανει σε πολλες περιπτωσεις ποσο αδιεξοδη ειναι. Στις βασεις το μονο που πετυχαν τα διαβηματα στη βουλη για τις απολυσεις ηταν να μεινουν απο 8000 εργαζομενοι σε ελαχιστες δεκαδες.

Οι ηγεσιες των συντεχνιων πρεπει να εγκαταλειψουν τη ταχτικη της αναμονης και να οργανωσουν την αντισταση στις ιδιωτικοποιησεις, με απεργιες και κινητοποιησεις. Να καλεσουν τους εργαζομενους σε ολες τις μαρινες και ολους τους εργαζομενους στον ΚΟΤ σε αγωνα συμπαραστασης. Μονο ενας τετοιος συντονισμος μπορει να εχει αποτελεσματα και να βαλει τερμα στις ιδιωτικοποιησεις.

Την απαγορευση των απεργιων τη σταματαμε με απεργιες

Η κυβερνηση καταθεσε τελικα στην Βουλη το αντεργατικο νομοσχεδιο που απαγορευει τις απεργιες, παρα την αντιδραση ολων των Συνδικαλιστικων Οργανωσεων αλλα και την υποσχεση του Κληριδη για παγοποιηση του νομοσχεδιου για δυο μηνες μετα απο την συναντηση που ειχε στο προεδρικο με τις ηγεσιες των συντεχνιων.

Με το νεο αυτο αντεργατικο νομοσχεδιο η κυβερνηση απαγορευει τις απεργιες σε «ουσιωδεις» υπηρεσιες που ειναι βασικα ο Δημοσιος και Ημικρατικος τομεας ενω παραλληλα θα ποινικοποιει οχι μονο την ασκηση του δικαιωματος της απεργιας αλλα και την «παροτρυνση», την «συνδρομη», και την «ενθαρρυνση» για απεργια. Οι «ενοχοι» θα τιμωρουνται με φυλακιση ή χιλιες λιρες προστιμο ή και τα δυο μαζι.

«ουσιωδεις» υπηρεσιες

Με αυτο το νομοσχεδιο η κυβερνηση ισχυριζεται οτι θελει ταχα να εκσυχρονισει τον αποικιακο νομο που της εδινε το δικαιωμα να επιστρατευει απεργους. Ωραιος εκσυγχρονισμος!!

Στη πραγματικοτητα αυτο που θελει ειναι να καταργησει ή να περιορισει το δικαιωμα στην απεργια, πρωτα των δημοσιων και ημικρατικων και αργοτερα και αλλων τομεων της οικονομιας.

Γι αυτο και βρηκε αμεσως την υποστηριξη των εργοδοτικων οργανωσεων. Σε ανακοινωση της η ΟΕΒ αποκαλυπτει οτι ο πραγματικος στοχος του «εκσυγχρονισμου» που θελει να πετυχει η κυβερνηση και οι εργοδοτες ειναι να σπασει: *«η διατηρηση χωρις περιορισμους ενος δικαιωματος του οποιου εκαμαν καταχρηση, σε βαρος του κοινωνικου συνολου για να δημιουργησουν μια προνομιουχα ταξη εργαζομενων με μισθους και ωφεληματα διπλασια απο τους εργαζομενους του ιδιωτικου τομεα»*. Για δες ποιοι μιλουν! Αυτοι που θελουν να παγοποιησουν τους μισθους, να καταργησουν την ΑΤΑ, μειωνοντας ετσι το βιοτικο επιπεδο ολοκληρης της εργατικης ταξης. Η μονη προνομοιουχα ταξη ειναι αυτη των εργοδοτων που τα θελουν ολα δικα τους και στοιβαζουν κερδη εκμεταλλευομενοι τους εργαζομενους ειτε αυτοι ειναι δημοσιοι και ημικτρατικοι ειτε ιδιωτικοι.

ανοιχτα μετωπα

Η συντονισμενη προσπαθεια της κυβερνησης και των εργοδοτων να περασουν το νομοσχεδιο ξεκινωντας απο τις «ουσιωδεις» υπηρεσιες δειχνει το φοβο τους. Εχουν ανοιξει ενα σωρο μετωπα με την εργατικη ταξη που δυσκολα θα μπορεσουν να τα αντιμετωπισουν.

Στον Δημοσιο και ημικρατικο τομεα η κυβερνηση κι οι εργοδοτες εχουν ξεκινησει μια σειρα απο επιθεσεις. Απειλουν με παγωποιηση μισθων μεχρι το ΄97. Προσπαθουν να ιδιωτικοποιησουν διαφορες υπηρεσιες. Θελουν να εφαρμοσουν το ενιαιο μισθολογιο που ξεσηκωσε θυελλα διαμαρτυριων απο εργαζομενους και φοιτητες. Θελουν ακομα να καταργησουν το καταλογο διοριστεων και να περασουν μια σειρα αλλων μεταρρυθμισεων στην εκπαιδευση που ξεσηκωσε τους εκπαιδευτικους, τους φοιτητες και τους μαθητες.

Αυτο τον πολεμο που εχουν κυρηξει κυβερνηση και εργοδοτες ξερουν πολυ καλα οτι ειναι δυσκολο να τον κερδισουν. Η αποπειρα του Κληριδη περυσι να μην δωσει τις αυξησεις που συμφωνηθηκαν στους δημοσιους καταληξε σε αταχτη υποχωρηση μετα απο την γενικη 24ωρη απεργια στο δημοσιο τομεα.

Ετσι προσπαθουν τωρα να απαγορευσουν ή να περιορισουν το δικαιωμα στην απεργια για να κτυπησουν το πιο δυνατο κομματι της εργατικης ταξης που εχει εντονη τη συνειδηση της δυναμης του. Αν καταφερουν να περασουν το νομοσχεδιο τοτε οχι μονο θα καταφερουν να βαλουν χερι στους δημοσιους και ημικρατικους, που κατα τον Ζιβαναρη αποτελουν το «κακο παραδειγμα» για τους εργαζομενους στον ιδιωτικο τομεα αλλα θα αδυνατισουν φοβερα και τους συνολικους αγωνες της εργατικης ταξης, για υπερασπιση της ΑΤΑ, εναντια στο παγωμα των συλλογικων συμβασεων αφου ενα σημαντικο και πολυ δυνατο κομματι της εργατικης ταξης δεν θα μπορει να παλεψει.

Ακομα αν περασουν το νομοσχεδιο για απαγορευση των απεργιων στις «ουσιωδης» υπηρεσιες θα ανοιξουν την πορτα για να περασει η απαγορευση και σε αλλους κλαδους του ιδιωτικου τομεα, οπως τους τραπεζιτικους, τους ξενοδοχοϋπαλληλους και αλλους. Στο τσιμεντοποιειο Βασιλικου που εγινε απεργια για 23 μερες το 1991 ηταν ετοιμοι να κυρηξουν το Βασιλικο, ουσιωδη υπηρεσια και να επιστρατευσουν τους απεργους. Αν περασει το νομοσχεδιο που δινει το δικαιωμα στο υπουργικο συμβουλιο να κυρησσει οποια δουλεια θελει σαν «ουσιωδη» τοτε το δικαιωμα στην απεργια παει περιπατο για ολοκληρη την εργατικη ταξη.

συνδικατα

Μπροστα στην συντονισμενη και προκλητικη επιθεση της κυβερνησης και των εργοδοτων οι Συνδικαλιστικες Οργανωσεις πρεπει να οργανωσουν μια συντονισμενη και δυναμικη απαντηση ολων των εργαζομενων εναντια στις επιθεσεις του κεφαλαιου και οχι να αναζητουν συναινετικες λυσεις.

Σημερα παρα ποτε προηγουμενα, φαινεται οτι η πολιτικη της «συναινεσης» και του «κοινωνικου διαλογου» ειναι αδιεξοδη και επικινδυνη για την εργατικη ταξη. Αυτη η τακτικη οχι μονο δεν καταφερε να κοψει την ορεξη της κυβερνησης και των εργοδοτων, αλλα αντιθετα εχει ανοιξει τον δρομο ωστε να αμφισβητουνται τα παντα και να μην θεωρειται τιποτα πια σαν κεκτημενο.

Παρα την χρεοκοπια αυτης της τακτικης οι ηγεσιες των συντεχνιων επιμενουν στο διαλογο και στις αντιπροτασεις. Ομως η αναζητηση διαδικασιων μεσα στα πλαισια του Εργατικου Συμβουλευτικου Σωματος και τις προνοιες του Κωδικα Βιομηχανικων Σχεσεων ειναι μια διαδικασια που προϋποθετει συμβιβασμο. Οποιοσδηποτε συμβιβασμος γινει σε ενα διαλογο που ξεκινα επειδη οι εργοδοτες και η κυβερνηση θελουν να αμφισβητησουν τις εργατικες καταχτησεις δεν μπορει παρα να ειναι σε βαρος της εργατικης ταξης.

δυναμικη απαντηση

Το δικαιωμα στην απεργια δεν ειναι διαπραγματευσιμο. Ολες οι κατακτησεις της εργατικης ταξης κερδιθηκαν με την απεργια. Απο το οκταωρο μεχρι τις κοινωνικες ασφαλισεις, την ΑΤΑ, τις αδειες αναπαυσης κλπ. Δεν υπαρχει τιποτα που παραχωρηθηκε στην εργατικη ταξη επειδη οι εργοδοτες και η κυβερνηση πειστηκαν απο τα λογικα και δικαια επιχειρηματα των συντεχνιακων, ή που το παραχωρησαν καποιοι δικαιοι διαιτητες. Χωρις την απεργια, ή την απειλη απεργιας δεν θα ειχαμε τιποτα σημερα.

Οι κουβεντες για καταχρηση απο ορισμενους κλαδους ειναι ενα χοντρο ψεμμα. Δεν υπαρχει καμια απεργια για την οποια να φταινε οι εργαζομενοι. Οι μονοι καταχραστες ειναι οι καπιταλιστες που απομιζουν το μοχθο της εργατικης ταξης.

Ολοκληρη η εργατικη ταξη δημοσιοι, ημικρατικοι, και ιδιωτικοι κτυπιουνται σημερα απο τους εργοδοτες και την κυβερνηση. Ο θυμος και η αγανακτηση ειναι διαχυτη μεσα στους εργατικους χωρους. Για να γινει ο θυμος, συνειδητη δραση χρειαζεται οργανωση και συντονισμος. Αυτο θα πρεπει να κανουν οι ηγεσιες των συντεχνιων. Αυτος ειναι ο μονος δρομος που μπορει να βαλει φρενο στην προσπαθεια της κυβερνησης και των εργοδοτων να κτυπησουν τα κεκτημενα της εργατικης ταξης.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΨΗΦΙΣΜΑ

Θεωρουμε το νομοσχεδιο για απαγορευση των απεργιων σε υπηρεσιες που θα κυρησσονται «ουσιωδεις» σαν καταφορη παραβιαση των συνδικαλιστικων ελευθεριων και στερηση του δικαιωματος των εργαζομενων να παλευουν για να υπερασπιζονται τις καταχτησεις τους και να καλητερευουν τη ζωη τους.

Αυτο εχει ιδιαιτερη σημασια σημερα που ολες σχεδον οι εργατικες καταχτησεις, ΑΤΑ, συλλογικες συμβασεις, ωραριο, βρισκονται κατω απο απειλη και η ακριβεια εξανεμιζει το εισοδημα των εργαζομενων.

Καλουμε τη συντεχνια μας να αναλαβει αμεσως δραση και να οργανωσει απεργιες και κινητοποιησεις για να εμποδισουμε αυτο το αντεργατικο νομοσχεδιο να περασει.

Ψηφισμα με το οποιο η Εργατικη Δημοκρατια μαζεψε εκατονταδες υπογραφες στις πλατειες και τους χωρους δουλειας

Οι συντεχνιες να αναλαβουν δραση εναντια στις απολυσεις

Ενα κυμα απολυσεων εχουν εξαπολυσει οι εργοδοτες και η κυβερνηση τους τελευταιους μηνες σε πολλες επιχειρησεις και ημικρατικους οργανισμους.

Στη ΚΕΟ ενω τα αιτηματα των εργαζομενων για ετησιες προσαυξησεις, μειωση ωραριου, ενισχυση του Ταμειου υγειας, αυξηση επιδοματων κλπ εκκρεμουν εδω και πολυ καιρο, η διευθυνση της εταιρειας ανακοινωσε την προθεση της να απολυσει 80 απο τους 450 εργαζομενους στην βιομηχανια.

Οι εργαζομενοι αντεδρασαν και κατεβηκαν σε διωρη σταση εργασιας στις 20 του περασμενου Δεκεβρη. Ανεστειλαν τα μετρα γιατι η διευθυνση αναλαβε να το ξανασκεφτει και αρχισε διαπραγματευσεις με την ηγεσια των συνετχνιων για να βρουν «κοινα αποδεχτη λυση». Οι διαπραγματευσεις κατεληξαν σε αδιεξοδο και τωρα ξαναερχεται στην επιφανεια το θεμα των απολυσεων.

Απολυσεις εκανε και ο Συνδεσμος Αδειουχων Λιμενικων Αχθοφορων (ΣΑΛΑ) Λαρνακας σε 25 υπαλληλους. Τελος Γεναρη ο ΣΑΛΑ Λεμεσου αποφασισε κι αυτος ν'απολυσει και τους 95 υπαλληλους του μεχρι τις 19 Μαρτη. Οι συντεχνιες κατηγορησαν την εργοδοτικη πλευρα για παραβιαση του Κωδικα Βιομηχανικων Σχεσεων και ζητησαν απο τον ΣΑΛΑ την αναστολη των απολυσεων και την διεξαγωγη διαβουλευσεων.

Απολυσεις εγιναν και στο εργοστασιο Λιπασματων Βασιλικου. Η ιδιοκτητρια εταιρεια του εργοστασιου Λιπασματων, ΕΜΕ, εχει ενοικιασει το εργοστασιο σε δυο διαφορετικες εταιρειες τα τελευταια χρονια. Μεχρι σημερα το εργοστασιο εκλεισε 3 φορες! Στα τελη του περασμενου Γεναρη η διευθυνση του εργοστασιου Λιπασματων Βασιλικου, AFC, ανεστειλε τη λειτουργια του και εδωσε επιστολες απολυσης σε 60 εργαζομενους "λογω σοβαρων προβληματων" οπως ισχυριζεται. Οι συντεχνιες εθεσαν θεμα "κατοχυρωσης των δικαιωματων" των εργαζομενων που απολυονται, που στην ουσια περιοριζεται στο υψος των αποζημιωσεων που θα δωθουν στους απολυμενους.

Απολυσεις απειλουνται αυτη τη στιγμη και στις Κυπριακες Αερογραμμες και το ΡΙΚ.

Ασυδοσια

Τα τελευταια δυο χρονια, χιλιαδες εργαζομενοι πεταχτηκαν στους δρομους χωρις δουλεια. Μονο το 1994 απολυθηκαν πανω απο 8.500 εργαζομενοι στα ξενοδοχεια, την ενδυση και αλλου.

Οι εργοδοτες ισχυριζονται οτι ειναι δικαιωμα τους ν'απολυουν ακομα και να κλεινουν τις επιχειρησεις τους. Μολις νιωσουν οτι τα κερδη τους πεφτουν λιγο αρχιζουν τα χτυπηματα πανω στους εργαζομενους και τα δικαιωματα τους. Η ορεξη των αφεντικων δεν φαινεται να εχει ορια.

Απο την πλευρα της ηγεσιας των συντεχνιων εκεινο που κανουν ειναι να "καταγγελλουν" τους εργοδοτες για παραβιαση του Κωδικα και να καθονται μετα σε διαπραγματευσεις. Στο τελος εκεινο που εχουν να προτεινουν στους εργοδοτες ειναι μεγαλυτερες αποζημιωσεις ή εθελοντικη αποχωρηση των εργαζομενων (οπως στην ΚΕΟ). Με αλλα λογια αντι να υπερασπισουν τις δουλειες των εργαζομενων προσπαθουν να βρουν συμβιβαστικες λυσεις που τελικα ειναι βολικες μονο για τους εργοδοτες.

Οι εργαζομενοι πρεπει να πιεσουν τους συντεχνιακους ηγετες να οργανωσουν και να συντονισουν την αντισταση εναντια στις απολυσεις. Στο βαθμο που δειχνουν απροθυμια τοτε να αναλαβουν οι ιδιοι αυτο το ρολο.

Οι εργαζομενοι στη ΚΕΟ, στα λιμανια, οι εργατες στο εργοστασιο λιπασματων μαζι με τους αλλους υπαλληλους της ΕΜΕ, οι ξενοδοχοϋπαλληλοι, οι εργαζομενοι στην ενδυση, στο ΡΙΚ, στις Κυπριακες Αερογραμμες ειναι μια τεραστια δυναμη που αν οργανωθει και συντονιστει μπορει με δυναμικες κινητοποιησεις να σταματησει την εργοδοτικη αυθαιρεσια και τις απολυσεις. Για να το πετυχουν αυτο οι αγωνιστες εργατες πρεπει να οργανωθουν πρωτα οι ιδιοι γυρω απο τις ιδεες της ταξικης παλης και να αντιμετωπισουν τις ιδεες της ταξικης συναινεσης και του συμβιβασμου.

Κουλλα Αρεστη

«Εργατικη Δημοκρατια»

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση

Και οχι ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και «επιδιορθωση» του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι κρατικο καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι η κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσσιας μετα την σταλινικη αντεπαναστaση, και της Κινας που ονομαζονται «υπαρχτος σοσιαλισμος» ουτε ειχαν ουτε εχουν καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο.

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του «δικου μας» εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ελληνοκυπριοιδιεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης τωνκ εναντια στην «δικη μας» την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος μας.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ.Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης ταξης.

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοποreιας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Οργανωσης
«Εργατικη Δημοκρατια»
οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
τηλ. 02-349770
Εκδοτης - Υπευθυνος για το νομο:
Ντινος Αγιομαμιτης

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Ρεμπετικο και πολιτικη

Πολυ λιγοι γνωριζουν τις ριζες του Ρεμπετικου πως αυτο εμφανιστηκε, πως οι προηγουμενες γενιες γαλουχηθηκαν μεσα απο αυτο και εκφραζε τα ονειρα του λαου για μια καλυτερη ζωη.

Τι μπορει να σημαινει σημερα το λαικο τραγουδι για την δικια μας γενια που εξακολουθει να ζει μεσα σε ενα κοινωνικο συστημα που γεννα την αδικια; Ενα Ρεμπετικο Τραγουδι ειναι ενα μουσικο κομματι που το ακουμε απλως και μονο για να φτιαξουμε το κεφι μας ή εκφραζει και κατι περισσοτερο απο αυτο, δινει καποια πολιτικα μυνηματα;

Το βιβλιο "Ρεμπετικο και Πολιτικη" προσπαθει να δειξει τον κοινωνικο και πολιτικο χαρακτηρα του Λαικου τραγουδιου.

Η καταβολες του

Με παραστατικο τροπο ο συγγραφεας μας μεταφερει στην Σμυρνη, ενα μερος με πλυθησμο που αποτελουνταν απο τουρκους, ελληνες, εβραιους, αρμενιους και αλλους. Εκει ανακατευονται οι διαφορες γλωσσες και φυλες, σε μια χρονικη περιοδο γυρω στις αρχες του 20ου αιωνα οπου ο συνδιασμος διαφορετικων μεταξυ τους στοιχειων και μουσικων οργανων οδηγησε στην δημιουργια του λαικου τραγουδιου της Σμυρνης.

Απο τοτε το λαικο τραγουδι η καλυτερα το Ρεμπετικο δηλωνε παρων σε καθε σημαντικη πολιτικη περιοδο. Γεγονοτα οπως η Μικρασιατικη εκστρατεια, η οικονομικη κριση και τα κινηματα του Μεσοπολεμου, η δικτατορια του Μεταξα, ο πολεμος του 1940 ,η κατοχη, η αντισταση, ο εμφυλιος ειχαν την ταση να αποτυπωθουν σε τραγουδια. Η παρουσια του Ρεμπετικου τραγουδιου ειναι εντονη στους αγωνες της Εργατικης Ταξης και αποτυπωνει το οραμα για μια καλητερη κοινωνια.

Ο συγγραφεας μας οδηγει στα πρωτα βηματα του Λαικου τραγουδιου στην Σμυρνη οπου το Λαικο τραγουδι ειχε εντονο το στοιχειο του ερωτα. Στην συνεχεια και κατα την διαρκεια της Μικρασιατικης εκστρατειας το Λαικο τραγουδι προσπαθησε να δωση καποια πατριωτικα μυνηματα υμνωντας την Σμυρνη την οποια καλουσε να "βγαλει τον φερετζε και να γινει Ελληνοπουλλα".

Κατα την διαρκεια του πολεμου γραφτηκαν παρα πολλα εμβατηρια που ειχαν αυτο το εθνικιστικο υφος. Φθανοντας ομως στην περιοδο μετα την ηττα στη Μικρα Ασια και την δημιουργια χιλιαδων προσφυγων που εφευγαν με τα πλοια για την Ελλαδα, γινεται και το μεγαλο μπαμ στο Λαικο τραγουδι.

Τραγουδια της εργατιας

Οι πρωτοι προσφυγες που εφτασαν στην Ελλαδα συναντησαν καποια ψυχροτητα που ειχε τις ριζες της σε φοβους κυριως οικονομικους και κοινωνικους. Αυτη την περιοδο γραφτηκαν πολλα τραγουδια, που σκοπο ειχαν να κερδισουν οι προσφυγες την συμπαθεια του υπολοιπου λαου.

Αυτη ηταν η περιοδος που μεσα απο τα ρεμπετικα τραγουδια αρχιζει να εκφραζεται η οικονομικη και κοινωνικη ανισοτητα.

Η ενασχοληση του Ρεμπετικου με θεματα της φτωχολογιας εφτασε μεχρι το σημειο να προτεινει και πολιτικες θεσεις. Το μυνημα οτι χρειαζεται ανατροπη του συστηματος που γεννα τις αδικιες, ειναι εντονο σε πολλα τραγουδια της περιοδου.

Συνεχιζοντας ο συγγραφεας μας παιρνει σε αλλους σημαντικους σταθμους του Ρεμπετικου τραγουδιου οπως η δικτατορια του Μεταξα οπου το λαικο τραγουδι ειχε εντονο το αντιφασιστικο στοιχειο, πραγμα που δεν αρεσε καθολου στον Μεταξα που προσπαθουσε με καθε τροπο να το πολεμισει.

Στη διαρκεια του Β παγκοσμιου πολεμου γραφτηκαν εκατονταδες αντιπολεμικα τραγουδια που ταυτοχρονα ειχαν εντονο το ταξικο στοιχειο. Αναφερονταν στην πεινα την φτωχεια τις κακουχιες και τα βασανα της φτωχολογιας.

Το Ρεμπετικο φτανει στο αποκορυφωμα του την εποχη της κατοχης και του εμφυλιου. Αυτη η χρονικη περιοδος ηταν πραγματι σταθμος για το Λαικο τραγουδι. Αυτην την εποχη εμφανιζονται πολλα τραγουδια που ριζωσαν στις καρδιες του λαου, που τα αγκαλιασε και τα στηριξε παρα τις πολλες επιθεσεις που δεχονταν απο την εξουσια.

"Μπολσεβικα"

Σε ολες τις εποχες που αναφερτηκαν, τα Λαικα τραγουδια ειχαν προσφερει μεσα απο τους στοιχους τους εμπνευση και κουραγιο στους αγωνες του λαου. Για καθε συγκεκριμενη περιπτωση το Ρεμπετικο τραγουδι ειχε να δωσει το μυμημα του.

Αυτος ηταν και ο κυριος λογος που το Ρεμπετικο τραγουδι βρισκοταν στην μπουκα του κανονιου απο τις εκαστοτε αρχουσες ταξεις. Η λογοκρισια πετσοκοβε τα περισσοτερα τραγουδια, αναγκαζοντας τους συνθετες να χρησιμοποιουν λεξεις και εκφρασεις με αλληγορικο τροπο. Αυτο οδηγησε επινοητικους και ταλαντουχους συνθετες σε τετοιες μεταλλαξεις του πολιτικου μυνηματος ωστε τα τραγουδια εκτος απο τον επικαιρο τους χαρακτηρα, να αποκτουν και μια διαχρονικοτητα.

Και μονο με την υποψια πως ενα τραγουδι θα εδινε αντιθετα μυνηματα απο αυτο που ηθελαν να επιβαλουν οι αρχουσες ταξεις, αμεσως λογοκρινοταν η εξαφανιζοταν. Πολυ παραστατικα ο συγραφεας γραφει για την περιοδο της δικτατοριας του Μεταξα *"Η απαντηση της αστικης ταξης και της πολιτικης εξουσιας στο εργατικο κινημα και την πολιτικη του εκφραση θα ειναι η δικτατορια.Και η απαντηση τους στο ενοχλητικο Λαικο τραγουδι θα ειναι η θεσμοθετημενη λογοκρισια"*.

Δικαιολογοντας αυτη την σταση της η δικτατορια ελεγε οτι "το Λαικο τραγουδι ειναι ασεμνο και προκλητικο και οτι εχει υποπτους στοιχους και οχι ηθικους".

Οι μεγαλοι συνθετες του Ρεμπετικου ηταν μονιμος στοχος των αρχουσων ταξεων. Πρωτα ο Τουντας και στην συνεχεια ο Βαμβακαρης, ο Γενιτσαρης, ο Μπαμπης Μπακαλης και ο Τσιτσανης ηταν μονιμα "υπο συλληψη" γιατι εγραφαν ανηθικα και υποπτα τραγουδια που εθεταν σε "κινδυνο την κοινη ειρηνη". Μερικα τραγουδια σταθμος στην ιστορια του Ρεμπετικου ηταν "της γερακινας γυιος", "ο εργατης", "η μπολσεβικα", "η φαμπρικα"," παλιοσε το σακκακι μου", "κανε λιγακι υπομονη".

Για αυτο τον λογο το Ρεμπετικο τραγουδι αγαπηθηκε και αγκαλιασθηκε απο τον λαο γιατι ηταν βγαλμενο απο τα δικα τους προβληματα, τις δικιες τους εγνοιες, τους δικους του αγωνες ακομα και τους δικους του ερωτες και παθη. Πολυ παραστατικο παραδειγμα αυτο που αναφερεται στην χρονικη περιοδο λιγο μετα τον εμφυλιο. Οι εργατες την μια μερα τραγουδουσαν πανω στις σκαλωσιες "οικοδομοι παλληκαρια με περηφανη ψυχη" και την αλλη μερα συγκρουνταν στους δρομους με την αστυνομια παλευοντας για τα δικαια τους.

Ο συγγραφεας στο βιβλιο του παραθετει πολλα στοιχεια που δινουν. μια τεκμηριωμενη, εικονα γυρο απο το θεμα. Αξιζει το κοπο να διαβαστει.

Ντινος Ιασωνος

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

2/2
Aids: Ποιος μεταδιδει του ιο; Οι φορεις ή ο καπιταλισμος;

15/2
Μπορει ο Σοσιαλισμος να ερθει μεσα απο το κοινοβουλιο;

22/2
Ηταν τα καθεστωτα της Α. Ευρωπης σοσιαλιστικα;

1/3
Σοσιαλιστες και συνδικατα

Ολες οι συζητησεις γινονται στα γραφεια της οργανωσης και αρχιζουν η ωρα 8:00 μμ

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομη για ενα χρονο

Εσωτερικου £5 - Εξωτερικου £10

ΟΝΟΜΑ__________________

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ________________

Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

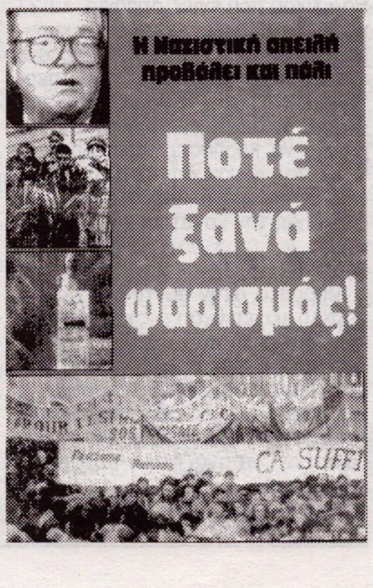

Ενα βιβλιο απαραιτητο για τους αγωνιστες που θελουν να δωσουν την κοντρα με τους φασιτες

Μπορειτε να το προμηθευτειτε απο τους συντροφους που πουλαν την εφημεριδα ή απο το Μαρξιστικο βιβλιοπωλειο της Εργατικης Δημοκρατιας

ΝΑΖΙΣΜΟΣ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ

Στις 27 του περασμενου Γεναρη εκλεισαν 50 χρονια απο τοτε που ο Γερμανικος στρατος, ενοψη της προελασης του Σοβιετικου στρατου, εγκατελειψε τα πιο μεγαλα και φρικτα στρατοπεδα εξοντωσης στο Αουσβιτς-Μπιρκεναου οπου ειχαν βρει τον θανατο 1,5 εκατομμυριο ανθρωποι, κυρια Εβραιοι.

Η φρικη και ο τρομος που κυριαρχησαν στο κολαστηριο του Αουσβιτς συμβολιζουν την μεγαλυτερη θηριωδια του αιωνα, το Ολοκαυτωμα, που σημαινε την σφαγη του 72% του Εβραϊκου πληθυσμου της Ευρωπης.

Η εξοντωση 6 εκατομμυριων Εβραιων απο τους Ναζι ηταν το φοβερο αποκορυφωμα της τριανταχρονης περιοδου 1914-1945, μεταξυ του Α' Παγκοσμιου πολεμου, της επαναστασης και της αντεπαναστασης.

Ομως δεν ηταν μονο τα εκατομμυρια Εβραίοι που θανατωθηκαν στα στρατοπεδα συγκεντρωσης.

Εκατομμυρια σοσιαλιστες, κομμουνιστες, συνδικαλιστες, αναπηροι και ψυχικα ασθενεις που θεωρουνταν "αναξιοι να ζουν", ομοφυλοφιλοι, τσιγγανοι, καταδικοι, ατομα απο θρησκευτικες μειονοτητες και αλλα "αντικοινωνικα στοιχεια", αφησαν την τελευταια τους πνοη στους θαλαμους αεριων στο Αουσβιτς, στο Νταχαου, στο Τσελμνο, στο Μπελσεν και σε πολλα αλλα στρατοπεδα.

Η Ναζιστικη θηριωδια ακολουθησε το κυμα της αντεπαναστασης που κυριαρχησε στην Ευρωπη τις δεκαετιες του 1920 και 1930. Η αντεπανασταση στραφηκε εναντια στο επαναστατικο κινημα της εργατικης ταξης που αναπτυχθηκε σ'ολη την Ευρωπη αμεσως μετα την νικηφορα Ρωσικη επανασταση του 1917.

Το 1920 το εργατικο κινημα στην Ιταλια βρεθηκε στα προθυρα της επαναστασης. Το 1923, τρια χρονια αργοτερα, ο Μουσολινι με το Φασιστικο κομμα παιρνει την εξουσια.

Στην Γερμανια 10 χρονια μετα την ηττα της δευτερης Γερμανικης επαναστασης του 1923 ο Χιτλερ με το Εθνικοσοσιαλιστικο Κομμα παιρνει την εξουσια. Το 1933 η παγκοσμια καπιταλιστικη οικονομια βρισκεται σε μεγαλη κριση ενω στη χωρα κυριαρχει πολιτικο και κοινωνικο χαος.

Ο Χιτλερ ηταν η "διεξοδος" για το μεγαλο κεφαλαιο που βρισκοταν στη μια ακρη της ταξικης πολωσης αντιμετωπο μ'ενα οργανωμενο εργατικο κινημα.

Ναζιστικη ιδεολογια

Ο Ναζισμος ειναι η φρικαλεα απαντηση στη προοπτικη της σοσιαλιστικης επαναστασης. Ο ολοκληρωτισμος αντικατεστησε την εργατικη δημοκρατια, ο εθνικισμος την διεθνιστικη εργατικη αλληλεγγυη και ο πολεμος την ειρηνη.

Μολις ο Χιτλερ ανεβηκε στην εξουσια ενσωματωσε τις παραστρατιωτικες ναζιστικες ομαδες στον κρατικο μηχανισμο. Αμεσως μετα εξαπελυσε ανελεητη επιθεση εναντια στην αριστερα, τα κομματα και τις οργανωσεις της και εναντια στο εργατικο κινημα. Εκατονταδες χιλιαδες γερμανοι σοσιαλιστες, συνδικαλιστες και πρωτοποροι εργατες εχτελεστηκαν ή μεταφερθηκαν σε στρατοπεδα καταναγκαστικης εργασιας.

Ο Χιτλερ ηθελε να δημιουργησει την Αρυανη φυλη, ενα ισχυρο γερμανικο εθνος που θα κυριαρχουσε σ'ολο τον κοσμο "για τα επομενα 1000 χρονια".

Ετσι η ναζιστικη ιδεολογια υιοθετησε σε διεστραμμενη μορφη την θεωρια της εξελιξης του Δαρβινου. Ο Χιτλερ στο βιβλιο του "Ο Αγων μου" γραφει: "*Η ζωη διατηρειται μονο επειδη αλλα ζωντανα αφανιζονται στον αγωνα για επιβιωση... Σ'αυτο τον αγωνα ο δυνατωτερος, ο πιο ικανος, νικα, ενω ο λιγοτερο ικανος, ο αδυναμος, χανει... Ο δικος μας επιπονος αγωνας για υπαρξη καταστρεφει την συγκινηση για την δυστυχια εκεινων που εμειναν πισω*".

Πανω σ'αυτη τη βαση ξεκινα το 1939 το "προγραμμα ευθανασιας" που προκειται για την συστηματικη εξοντωση ολων των ατομων με σωματικες και πνευματικες αναπηριες, τους ψυχασθενεις και ομοφυλοφιλους. Συμφωνα με τον Ρουντολφ Χες τον υπαρχηγο του Χιτλερ "*ο εθνικος σοσιαλισμος δεν ειναι παρα εφαρμοσμενη Βιολογια*". Οι "ιατρικες" ερευνες του προγραμματος περιλαμβαναν στειρωσεις, ακρωτηριασμους, αφαιρεση εμβρυων σε προχωρημενες κυησεις, μεταμοσχευσεις οργανων και δοκιμασια φαρμακων. Στη διαρκεια του προγραμματος "ευθανασιας" υπολογιζεται οτι 80.000 - 100.000 ανθρωποι θανατωθηκαν. Το προγραμμα εδωσε τη δυνατοτητα να δοκιμαστουν οι διαφορες τεχνικες και μεθοδοι που θα χρησιμοποιουνταν μετα στα στρατοπεδα θανατου.

Αντισημιτισμος

Ο Χιτλερ, οπως και ο Μουσολινι, ειχε στοχο να δωσει ενα τελος στην επαναστατικη κριση και να τσακισει το εργατικο κινημα. Ο ιδιος ειχε χαρακτηρισει τον ευατο του "επαναστατη εναντια στην επανασταση". Για το σκοπο αυτο χρησιμοποιησε στο επακρο το μισος του εναντια στους Εβραιους. Ετσι το κεντρο της ναζιστικης ιδεολογιας αποτελεσε ο ρατσισμος.

"Ενα χαρακτηριστικο ενος ιδιοφυους ηγετη - ελεγε ο Χιτλερ - ειναι να μπορει να συνενωνει διαφορετικους αντιπαλους δινοντας τους την αισθηση οτι ανηκουν στο ιδιο στρατοπεδο".

Οι Εβραιοι ικανοποιουσαν ακριβως την αναγκη του Χιτλερ. Οι Εβραιοι της Γερμανιας ηταν οι μονοι απο ολους τους Εβραιους της διασπορας που ενσωματωθηκαν στην γερμανικη κοινωνιά. Μερικοι κατειχαν σημαντικες θεσεις στο εμποριο, σε επιχειρησεις και σε διαφορα επαγγελματα. Μερικοι απο τους πιο σημαντικους Γερμανους σοσιαλιστες ηγετες, οπως ο Μπερνσταϊν και η Ροζα Λουξεμπουργκ ηταν εβραϊκης καταγωγης.

Ο Χιτλερ κατηγορουσε τους Εβραιους σαν υπευθυνους μιας παγκοσμιας καπιταλιστικης συνομωσιας και για την "μεταδοση του ιου των Μαρξιστικων ιδεων". Ο Μαρξισμος γι'αυτον δεν ηταν παρα ενας ακομα τροπος με τον οποιο οι Εβραιοι προσπαθουν να "διαβρωσουν" τις κοινωνιες.

Ετσι οι Εβραιοι αποτελεσαν το εξιλαστηριο θυμα για τους υποστηρικτες του Χιτλερ: ηταν η αιτια ολων των "κακων" για την Γερμανια και ο "εχθρος" που ενωνε τους Ναζι. Προσφερε μια ψευτικη "διεξοδο" στην απελπισια που αισθανονταν διαφορα κοινωνικα στρωματα οι μικροαστοι, οι μαγαζατορες, οι αγροτες και τα εκατομμυρια ανεργοι που εβλεπαν να συνθλιβονται κατω απο την οικονομικη κριση.

Οπως χαρακτηριστικα ελεγε ο Χιτλερ το 1942 στον διοικητη των Ες Ες Χιμλερ "Η ανακαλυψη του Εβραϊκου ιου ειναι μια απο τις μεγαλυτερες επαναστασεις... Ποσες και ποσες ασθενειες οφειλονται στον Εβραϊκο ιο! Με την εξαλειψη του Εβραιου θα μπορεσουμε ν'αποκαταστησουμε την υγεια μας".

Φουρνος στο Αουσβιτς. Χιλιαδες αθωοι ανθρωποι καηκαν εκει απο τους ναζι, σε ενα απο τα αγριοτερα εγκληματα της ανθρωποτητας

Η "Τελικη λυση"

Με την ανοδο στην εξουσια του Χιτλερ η πολιτικη των Ναζι αρχικα ηταν να εκδιωξουν σταδιακα τους Εβραιους απο την χωρα. Με διαφορους νομους, διοικητικα μετρα, πειθαναγκασμο αλλα και διωξεις απομακρυναν τους Εβραιους απο την οικονομια και τα επαγγελματα, ριχνοντας τους στην κοινωνικη απομονωση.

Την νυχτα της 9 Νοεμβρη 1938, γνωστη ως "Νυχτα των κρυσταλλων" οι Ναζι οργανωσαν την πρωτη μαζικη εκκαθαριστικη επιχειρηση εναντια στους Εβραιους. Την νυχτα εκεινη καταστραφηκαν συναγωγες, εβραϊκα σπιτια, καταστηματα και επιχειρησεις ενω 25.000 Εβραιοι συγκεντρωθηκαν σε στρατοπεδα.

Με το ξεσπασμα του πολεμου και καθως ο Ναζιστικος στρατος επεκταθηκε στην Αυστρια, Τσεχοσλοβακια και Πολωνια, οι Ναζι ειχαν να ελεγξουν ενα πολυ μεγαλυτερο Εβραϊκο πληθυσμο. Οι Εβραιοι υποχρεωθηκαν να ζουν αποκλεισμενοι μεσα σε γκετο, κατω απο απανθρωπες συνθηκες και στα προθυρα του λοιμου.

Μεχρι και το 1942 οι Ναζι δεν ειχαν καταληξει σε κανενα συγκεκριμενο σχεδιο για τους Εβραιους αν και γινονταν σκεψεις για την απελαση τους στην Μαδαγασκαρη.

Οι πρωτες ηττες ομως στο ρωσικο μετωπο και η αναγκη να δικαιολογηθουν οδηγησε το μενος των Ναζι εναντια στους Εβραιους στο αποκορυφωμα του. Η ανατολικη Ευρωπη ηταν και η περιοχη με τους περισσοτερους Εβραιους.

Ετσι στις αρχες του 1942 η ηγεσια των Ναζι αποφασιζει την "τελικη λυση του εβραϊκου προβληματος", μια αποφαση που οδηγησε στην συστηματικη γενοκτονια των Εβραιων, στο Ολοκαυτωμα.

Το μισος εναντια στους Εβραιους που ενωνε ολους τους Ναζιστες οταν βγηκαν στην εξουσια, το ιδιο μισος τους συνενωνε και τωρα που φαινοταν οτι θα εχαναν τον πολεμο.

Ετσι εκατομμυρια Εβραιοι απο τις περιοχες που ελεγχαν οι Ναζι, αναμεσα τους και 65.000 Εβραιοι της Θεσσαλονικης, μεταφερθηκαν σε στρατοπεδα συγκεντρωσης οπου τους περιμενε η φρικη και μετα ο θανατος. Εκατομμυρια αλλοι, Πολωνοι, Ρωσοι αιχμαλωτοι και πολιτικοι κρατουμενοι τσουβαλιαστηκαν στα στρατοπεδα.

Ναζιστικη "παρανοια";

Ο ρατσισμος των Ναζι επιδιωξε να ενωσει τους γερμανους εργατες με τα αφεντικα τους σ'ενα "εθνικο συνολο" εναντια σ'ενα εξωτερικο "εχθρο", τους Εβραιους. Ηταν το χαρτι που επαιξε ο Χιτλερ με την υποστηριξη του μεγαλου γερμανικου κεφαλαιου που ελπιζε οτι με τον πολεμο θα εβγαινε απο την κριση.

Αυτος ο πολεμος κατεστρεψε τους Ναζι αφου προλαβαν ομως να "εξαλειψουν τον εβραϊκο ιο" απο την Ευρωπη και να φερουν την καταστροφη.

Ο τελικος απολογισμος της Ναζιστικης θηριωδιας ηταν 6 εκατομμυρια νεκροι Εβραιοι, αλλα 18 εκατομμυρια Ευρωπαιοι πολιτες και 20 εκατομμυρια τραυματιες.

Μιλωντας ο καγκελαριος Κολ με ευκαιρια την επετειο του Αουσβιτς αναφερθηκε στη "*ρατσιστικη παρανοια που εκπροσωπουσε το Αουσβιτς*".

Ομως δεν υπαρχει καμμια "παρανοια" ουτε κανενα μυστηριο γυρω απο το Ολοκαυτωμα. Οι αρχουσες ταξεις οταν απειλουνται απο την οικονομικη καταστροφη και την εργατικη ταξη ειναι παντα ετοιμες να δειξουν το πιο απανθρωπο και βαρβαρο προσωπο τους, μονο και μονο για να διατηρηθουν στην εξουσια.

Εκεινο που προκαλεσε το Ολοκαυτωμα και την καταστροφη ειναι ο ρατσισμος και ο εθνικισμος που βρισκονται σε εξαρση σημερα. Αυτος ο ρατσισμος και ο εθνικισμος σε περιοδους κρισης του καπιταλισμου, οπως στη δεκαετια του 1930 και του 1990, εντεινεται και ψαχνει για εξιλαστηρια θυματα, οπως οι μεταναστες και οι ξενοι εργατες, χρησιμοποιωντας τους για να καλυψει τον πραγματικο ενοχο της κρισης, το καπιταλιστικο συστημα.

Γι'αυτο χρειαζεται να επαγρυπνουμε και να παλευουμε εναντια σ'ολες τις εκδηλωσεις ρατσισμου και φασισμου. Πανω απ'ολα ομως πρεπει να παλαιψουμε για την εναλλακτικη λυση στον καπιταλισμο, τον σοσιαλισμο, γιατι οπως ειπε ο Γαλλος σοσιαλιστης ιστορικος Γκερεν: ***"Ο φασισμος θα ειναι η τιμωρια μας αν αφησουμε την ωρα του σοσιαλισμου να περασει"***.

Φαιδωνας Βασιλειαδης

Υποκρισια των Δυτικων

Σημερα οι ηγετες της δυσης "αποτιουν φορο τιμης" στα θυματα του ολοκαυτωματος. Οταν ομως οι διωγμενοι απο τους Ναζι προσφυγες στρεφονταν για βοηθεια στις κυβερνησεις του Καναδα, των ΗΠΑ και της Βρετανιας οι πορτες τους ειχαν κλεισει ερμητικα απο το 1938.

Στη συνεχεια, μετα το 1942 οταν εφθασαν οι πρωτες πληροφοριες για τους θαλαμους αεριων οι δυτικες κυβερνησεις τις αγνοησαν σαν "υπερβολικες". Μετα που οι πληροφοριες για το ολοκαυτωμα επιβεβαιωθηκαν αρνηθηκαν ν'αναλαβουν δραση για διασωση των Εβραιων. Ενας βρετανος διπλωματης κυνικα σχολιαζοντας την προταση για διασωση δηλωσε τοτε: "*Πολλοι απο τους υποψηφιους προσφυγες ειναι αδεια στοματα για τον Χιτλερ, χωρις καμμια χρηση. Το ν'αναλαβουμε εμεις αυτους τους ανθρωπους ειναι σαν να τον ανακουφιζουμε*".

Τοσο ο Ρουζβελτ οσο και ο Τσερτσιλ απερριψαν τις εκκλησεις των ηγετων των εβραϊκων οργανωσεων για βομβαρδισμο των σιδηροδρομικων γραμμων που οδηγουσαν στους θαλαμους αεριων του Αουσβιτς ή ακομα και τον βομβαρδισμο του ιδιου του στρατοπεδου. Ωστοσο τα συμμαχικα αεροπλανα μπορουσαν να βομβαρδιζουν τις βιομηχανικες εγκαταστασεις 4 χιλιομετρα γυρω απο το Αουσβιτς!

εργατικη δημοκρατια

ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ: Ο πολεμος για το πετρελαιο συνεχιζεται

Η μαχη των συλλογικων συμβασεων

Τον λογο να παρουν οι απεργιες

Η κυβερνηση αποφασισε να μη δωσει μισθολογικες αυξησεις στον δημοσιο και ημικρατικο τομεα και να παγοποιησει τις συλλογικες συμβασεις μεχρι το '97. Δεχεται λεει να συζητησει μονο ορισμενα παρεμφερη αιτηματα που ομως και αυτα δεν πρεπει να εχουν κανενα οικονομικο κοστος.

Την ιδια στιγμη βαζει η ιδια αντιαιτηματατα προς τους εργαζομενους. Θελει να τροποποιησει την ΑΤΑ, να μειωσει τους μισθους προσληψης, να καταργησει τα ιατροφαρμακευτικα ταμεια των δημοσιων και τωρα θελει να απαγορευσει και τις απεργιες.

Αυτα βλεπουν οι εργοδοτες στον ιδιωτικο τομεα και τους ανοιγει η ορεξη να κανουν τα ιδια και χειροτερα. Ο Ζιβαναρης ακολουθωντας το δρομο που ανοιξε η κυβερνηση, δηλωνει προκλητικα πως οι εργοδοτες δεν προκειται να ανανεωσουν καμια συμβαση με αυξηση για το '95. Εκβιαζουν οτι αν δεν δεχτουν οι συντεχνιες μεχρι το Μαη συμφωνια για τροποποιηση της ΑΤΑ δεν θα δωσουν την τιμαριθμικη αναπροσαρμογη που θα βγει τον Ιουλιο. Δηλωνουν μαλιστα ετοιμοι να προχωρησουν με το «ετσι θελω» στο κοψιμο της ΑΤΑ και στηνουν «πανεργοδοτικο μετωπο».

«συνεση» και «αυτοσυγκρατηση»

Αυτη η επιθετικοτητα της κυβερνησης και των εργοδοτων εχει προκαλεσει την οργη και αγανακτηση των εργαζομενων, ακομα και πολλων απο αυτους που ψηφισαν τον Κληριδη. Ακομα και ηγεσιες των συντεχνιων που ειναι γνωστο οτι ελεγχονται απο την κυβερνηση οπως η ΣΕΚ και η ΠΑΣΥΔΥ αναγκαστηκαν κατω απο την πιεση των ιδιων των μελων τους να το παιζουν μαχητικες και να ερχονται σε συγκρουση με την πολιτικη της κυβερνησης.

Παρολα αυτα οι ηγεσιες των συντεχνιων δεν εχουν αναλαβει καμια πραγματικη δραση εναντια στις επιθεσεις του κεφαλαιου και της κυβερνησης του, οπως θα περιμεναν οι χιλιαδες αγανακτησμενοι εργατες. Αντιθετα επιμενουν να κανουν εκκλησεις για διαπραγματευσεις και να δηλωνουν ετοιμες για διαλογο.

Στους ημικρατικους δεχτηκαν να κατεβασουν τα αιτηματα πολυ πιο κατω απο την παραγωγικοτητα που οι ιδιοι εβαζαν σαν οριο με μονο ανταλαγμα να δεχτουν τα συμβουλια να ορισουν ημερομηνιες για διαπραγματευσεις και να δεσμευτουν οτι θα δωσουν αντιπροτασεις. Αφηνουν μαλιστα να κυκλοφορει στις εφημεριδες οτι ειναι ετοιμες να υπογραψουν μονοετη συλλογικη συμβαση για το '95, χωρις μισθολογικες αυξησεις, αν τους ικανοποιησει τα παρεμφερη αιτηματα που και αυτα δεν υπερβαινουν το 1.5%.

Με τετοιες μεθοδους οχι μονο δεν σπαζει η αδιαλλαξια των εργοδοτων αλλα αντιθετα μεγαλωνει. Καθε υποχωρηση μας τους ενθαρυνει να ζητουν και αλλες και να αμφισβητουν ολα τα κεκτημενα.

Με τις υποχωρησεις οι ηγετες των συντεχνιων σπαζουν ακομα την αυτοπεποιθηση και το ηθικο της εργατικης ταξης, καλιεργουν την απογοητευση και την ηττοπαθεια και στο τελος ερχονται απο πανω να δικαιολογησουν τους συμβιβασμους που κανουν με το επιχειρημα οτι οι εργατες δεν ενδιαφερονται και δεν κινητοποιουνται.

Πανεργατικο μετωπο

Σημερα η κυβερνηση και οι εργοδοτες εχουν ανοιξει ενα μετωπο επιθεσης απεναντι σ'ολοκληρη την εργατικη ταξη. Η παγοποιηση των μισθων επιρεαζει πανω απο 170.000 εργαζομενους στον ιδιωτικο τομεα και 35.000 εργαζομενους στον κρατικο και ημικρατικο τομεα. Προκειται για μια τεραστια δυναμη που αν οργανωθει και συντονιστει μπορει να τσακισει και κυβερνηση και εργοδοτες.

Απεναντι λοιπον στο μετωπο κυβερνησης εργοδοτων πρεπει να αντιπαραταξουμε ενα ενιαιο πανεργατικο αρραγες μετωπο. Για να γινει αυτο χρειαζεται να σπασουμε την διασπαση που χρονια τωρα κυβερνηση και εργοδοτες αλλα και συντεχνιακοι ηγετες καλιεργουν αναμεσα στους δηθεν προνομιουχους εργαζομενους του δημοσιου με αυτους του ιδιωτικου τομεα. Τους μονους που οφελει αυτη η διασπαση ειναι τους εργοδοτες γιατι κρυβει τους πραγματικους προνομιουχους που ειναι αυτοι οι ιδιοι και η κυβερνηση τους.

Με αυτους πρεπει να τα βαλουν ολοι οι εργαζομενοι, δημοσιοι και ιδιωτικοι και οχι να κτυπιουνται μεταξυ τους. Οι δημοσιοι και ημικρατικοι σημερα αποτελουν το πιο δυνατο κομματι της εργατικης ταξης με μαζικες και δυνατες συνδικαλιστικες οργανωσεις. Αν δεν καταφερουν να παρουν αυτοι αυξησεις τοτε τα πραγματα για τους ιδιωτικους θα ειναι ακομα χειροτερα.

Οι εργαζομενοι στο δημοσιο και τον ημικρατικο τομεα μπορουν να γινουν η αιχμη του δορατος ολοκληρης της εργατικης ταξης και να σπασουν την πολιτικη των μηδενικων αυξησεων ανοιγοντας τον δρομο και για τους εργαζομενους στον ιδιωτικο τομεα να διεκδικησουν μισθολογικες αυξησεις. Αυτοι οι κλαδοι εχουν την δυναμη να κτυπησουν την κυβερνηση και τους εργοδοτες εκει που τους πονει. Μονο η απειλη της απεργιας μπορει να αναγκασει την κυβερνηση να κανει πισω. Γι'αυτο και ο Κληριδης βιαστηκε να καταθεσει στη βουλη το νομοσχεδιο που απαγορευει τις απεργιες σε αυτους τους τομεις.

Σημερα που κυβερνηση και εργοδοτες εχουν βαλει στο στοχαστρο ολοκληρη την εργατικη ταξη και απειλουν καταχτησεις που κερδιθηκαν με μεγαλους και αιματηρους αγωνες δημοσιοι, ημικρατικοι και ιδιωτικοι μπορουν και πρεπει να οργανωσουν και να συντονισουν τους αγωνες τους. Η υπερασπιση της ΑΤΑ οι αυξησεις και οι συλλογικες συμβασεις ειναι μια μαχη που αφορα ολους και μπορει να παλευτει κοινα απο ολους με κοινες απεργιες, συγκεντρωσεις και συλλαλητηρια.

Η ταχτικη που ακολουθησαν τα προηγουμεα χρονια οι ηγεσιες των συντεχνιων να κατεβαζουν σε απεργια τον καθε κλαδο ξεχωριστα και να προσπαθουν να υπογραψουν ξεχωριστη συμβαση για τον καθε κλαδο, αποδειχτηκε καταστροφικη, ιδιαιτερα για τα πιο αδυνατα κομματια της εργατικης ταξης που στο τελος μενουν τελευταια και απομονωμενα και δεν εχουν τη δυναμη να διεκδικησουν οτι τα πιο δυνατα κομματια. Αυτο δεν πρεπει να αφησουμε να ξαναγινει

Μονο με τις δυναμικες κινητοποιησεις και την εργατικη αλληλεγγυη μπορουμε να κερδισουμε. Κανενα κομματι της εργατικης ταξης δεν πρεπει να μεινει μονο του στη κοντρα με το κεφαλαιο και την κυβερνηση του. Καθε κλαδος εργαζομενων, ειτε του δημοσιου, ειτε του ιδιωτικου, καθε εργοστασιο, καθε ξενοδοχειο που θα βρισκεται σε κινητοποιηση πρεπει να βρισκει την υποστηριξη ολοκληρης της εργατικης ταξης.

Πρωτοβουλιες απο τα κατω

Οι μονοι που μπορουν να σπρωξουν σ'αυτο τον δρομο ειναι οι ιδιοι εργαζομενοι. Γι'αυτο χρειαζεται να αναλαβουν πρωτοβουλιες οι ιδιοι. Να παλεψουν ωστε να μη δωθει εν λευκω εξουσιοδοτηση στα χερια της ηγεσιας της συντεχνιας, αλλα οι Γενικες Συνελευσεις να εχουν τον καθοριστικο λογο στην εξελιξη του αγωνα.

Η οργανωση για κατι τετοιο μπορει και πρεπει να ξεκινησει απο τους χωρους δουλειας. Οι πρωτοποροι αγωνιστες που δεν θελουν να δουν αλλους αγωνες χαμενους, στημενους και σικε, πρεπει να οργανωσουν τις δικες τους δυναμεις για να μπορουν να σπρωξουν και τους υπολοιπους συναδελφους τους στον αγωνα και να επιβαλουν στην ηγεσια της συντεχνιας τις αποφασεις που χρειαζονται για ενα πραγματικο αγωνα.

Νικος Αγιομαμιτης

Πριν απο μερικες μερες ο ρωσικος στρατος μετα απο αγριες μαχες και βομβαρδισμους νοσοκομειων και αμαχου πληθυσμου κατελαβε το προεδρικο μεγαρο στο Γκροζνι. Η Μοσχα ανακοινωσε πως η πληρης νικη ηταν θεμα ημερων.

Τωρα ομως, που η αιματοχυσια συνεχιζεται, ειναι καθαρο πως ο ρωσικος στρατος ελεγχει μονο ενα μερος της πρωτεύουσας της Τσετσενιας, οι δυναμεις του Ντουνταγεφ συνεχιζουν να δινουν μαχες σπιτι με σπιτι και οι αυτονομιστες οργανωνονται σε ολη τη χωρα για αντισταση. Ο γυρος του θανατου συνεχιζεται. Μεχρι σημερα εχουν σκοτωθει χιλιαδες Τσετσενοι και 1.800 ρωσοι στρατιωτες. Δηλαδη μεσα σε λιγες μονο βδομαδες, ο αριθμος των ρωσων στρατιωτων που σκοτωθηκαν ειναι πανω απο το 10% αυτων που σκοτωθηκαν στο Αφγανισταν μεσα σε μια δεκαετια.

Τα αποτελεσματα του πολεμου για τον αγωγο του πετρελαιου που θα μεταφερει το πετρελαιο στη Δυση απο τα πλουσια κοιτασματα του Αζερμπαϊτζαν, δεν ειναι μονο οι νεκροι. Αν πριν λιγο καιρο στις αντιπολεμικες συγκεντρωσεις στη Μοσχα εμφανιστηκαν μονο μερικες εκατονταδες ατομα, σημερα το 80% του πληθυσμου ειναι εναντιοι σ'αυτο τον πολεμο. Ανωτατοι αξιωματικοι του ρωσικου στρατου παραιτηθηκαν ή τεθηκαν σε διαθεσιμοτητα επειδη αρνηθηκαν να χτυπησουν Τσετσενους. Αλλοι εξαγριωμενοι αξιωματικοι δηλωνουν πως η μονη ξεκαθαρη οδηγια που εχουν ειναι να στελνουν στο θανατο τους φανταρους που πολλοι απο αυτους δεν ξερουν καν να χρησιμοποιουν τα οπλα. Στη Μοσχα, η πλειοψηφια της πολιτικης ηγεσιας ειναι εναντιον του Γελτσιν.

Καθε φερετρο ρωσου στρατιωτη που στελεται στην οικογενεια του, αυξανει το αντιπολεμικο αισθημα και τις αυτονομιστικες τασεις. Παραδειγμα η Τσουβασια, δημοκρατια της ρωσικης Ομοσπονδιας στην περιοχη του Βολγα. Παρολο που τα θυματα της περιοχης ανερχονται μονο σε 13, οι γυναικες δεν διστασαν να καταγγειλουν δημοσια τον Γελτσιν λεγοντας πως πρεπει να τουφεκιστει γιατι στελνει τα παιδια τους να σκοτωθουν στην Τσετσενια. Ο προεδρος της Τσουβασιας εξεδωσε προσφατα διαταγμα που παρεχει τη νομικη βαση για στρατιωτες απο την Τσουβασια να αρνουνται να πολεμισουν στην Τσετσενια. Το παραδειγμα του σκεφτονται να ακολουθησουν και αλλοι προεδροι των γειτονικων δημοκρατιων.

Πριν 3 χρονια ο Γελτσιν υποσχονταν πως η "ελευθερη αγορα" και οι ιδιωτικοποιησεις θα εβγαζαν τη Ρωσια απο την κριση. Σημερα το μονο που εχουν δει οι ρωσοι εργατες ειναι εξαθλιωση και θανατος για χαρη του κερδους.

Ωστοσο, καθως οι συνειδησεις του κοσμου αλλαζουν μεσα στις αντιξοες και ευμεταβλητες συνθηκες της Ρωσιας, τιποτα δεν αποκλειει μια στροφη στα αριστερα στο αμεσο μελλον.

Τζενη Αλβανου

ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Την Εργατικη Δημοκρατια μπορειτε να τη βρισκετε εκτος απο τις εκδηλωσεις που πουλιεται στα εξης σημεια.

Λευκωσια: Πλατεια Ελευθεριας
καθε Σαββατο απο τις 10:30 π.μ. – 12:00

Λεμεσος: Πλατεια Διοικητηριου
καθε Σαββατο απο τις 10:30 π.μ. – 12:00

Λαρνακα: Πλατεια Αλκης
καθε Σαββατο απο τις 10:30π.μ. – 12:00

Παφος: Περιπτερο Corner Kiosk

εργατικη δημοκρατια

Σ' αυτο το φυλλο

Σοσιαλιστικη Εργατικη Εφημεριδα

ΝΑ ΠΑΓΩΣΟΥΝ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΟΧΙ ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ

συνεχεια σελ. 3